

Zlatnica

LIST UČENIKA I DJELATNIKA OBRNJIČKE ŠKOLE ANTUNA HORVATA ĐAKOVO

* * * SIJEČANJ 2011. * * * BROJ 13 * * *

Po drugi put u svojoj povijesti naša škola dobila je Nagradu šegrt-a Hlapića kao najbolja obrnjička škola u Hrvatskoj

ŠKOLA PUNA NASLJEDNIKA ŠEGRTA HLAPIĆA

STR. 12.

Katarina Livnjak učenica 3. K/P razreda na državnom natjecanju osvojila zlatnu medalju

SNOVI SE IPAK OSTVARUJU

STR. 3.

Učenik naše škole Tomislav Radoš svojim uspjehom postaje uzor svima

“Košarka je moj život”

STR. 20.

MILENIJSKA FOTOGRAFIJA

RIJEČ UREDNIKA

Dragi čitatelji,

Svaki novi broj ovog našeg lista je dokaz da se u školi radi na svim mogućim razinama. No, puno važniji dokaz da se radi, i to jako dobro, je činjenica da smo proglašeni najboljom obrtničkom školom u Hrvatskoj. To je za sve nas, učenike i profesore, iznimno velika čast i naravno da se ponosimo time. Često se izgubimo u svakodnevici pohađanja nastave, polaganja ispita i ostalih problema, pa nam je doista potrebna takva vijest da se probudimo i pogledamo oko sebe, da shvatimo da se svaki trud isplati. U ovom listu ćete pronaći mnoštvo vijesti koje će vam pokazati da najbolja škola ima i svoje državne prvake u zanimanjima frizer i pekar, pa čak i europskog košarkaškog prvaka. Među najboljima je bila i naša školska zadruga, te neki od proizvoda napravljenih našim zalaganjem i radom.

Pred vama se nalazi još jedan dokaz da smo i mi radili punom parom, vrijedno skupljali izvještaje i pratili sve naše učenike u svim njihovim aktivnostima. Naći ćete tako na ovim stranicama puno kratkih priča o tome što su naši učenici sa svojim profesorima radili, kamo su putovali, što im se svidjelo i kako su se provodili. Svima će odmah biti jasno da je kraj prošle školske godine i početak ove bio prilično buran, a po svemu sudeći tako će se i nastaviti. Naša vrijedna novinarka Tamara Tomšić je zapisala neke od izraza koje koriste učenici u svom svakodnevnom govoru. Ti izrazi se nazivaju ŽARGONIZMI i ne pripadaju književnom hrvatskom jeziku nego razgovornom, no i oni su kao i prošlogodišnji Divani dokaz bogatstva hrvatskog jezika. Nadamo se da će se za svačiji ukus pronaći ponešto, moguće je da će se neki neočekivano pronaći na nekim od fotografija, što vam je sve dio našeg posla. Vjerujemo da nismo uspjeli zabilježiti baš sve što se odvijalo u školi i oko nje, no trudili smo se zabilježiti što više toga. Nadamo se da ćete uživati listajući ove novine, kao što smo i mi uživali radeći ih. Pozdrav do sljedećeg broja.

Vaše uredništvo

SADRŽAJ

Vijesti iz škole - Snovi se ipak ostvaruju	3
Vijesti iz škole - Prvi u državi frizeri	4
Vijesti iz škole - Učenička zadruga u Podgori	5
Eko-škola - Vratimo život obali	6
Eko-škola - U borbi protiv izumiranja	7
Projekti - Kad se mnoge ruke slože	8
Projekti - Ljudi za ljudе	9
Međ. suradnja - Prijateljstvo u Ptiju	10
Međ. suradnja - Uspješan nastup u Pečuhu	10
Nagrada Šegrt Hlapić za najbolju školu	12
Običaji	13
Putovanja - Gardaland	14-15
Putovanja	16
Događaji - Pokaži što znaš	17
Anketa - Što kad hormoni podivljaju	18
Literarni radovi	19
Sport - Tomislav Radoš	20
Sport	21
Glazba - Elemental	22
Horoskop, vicevi	23
Prilog na četiri stranice Maturanti	

**ZLATOVEZ: Učenički list Obrtničke škole
Antuna Horvata, Đakovo**

IZDAVAČ: Obrtnička škola Antuna Horvata, Đakovo

ZA IZDAVAČA: Mirko Ćurić, prof.

GLAVNI UREDNIK: Dora Lončar, 1. Pt,

NOVINARI: Marija Ivaković, Tamara Tomšić, Mislav Fajdetić, Dora Lončar, Sandra Kolar, Maja Topalović, Monika Ramač, Kristina Kukolj, Antonija Zegnal, Magdalena Antunović, Tomislav Magic, Ivana Grizak, Damjan Brataljenović, Ivan Šarčević, Marina Lukić, Antonia Tolić, Matej Kelbas, Barbara Ljubičić, Ana Havrišan, Anto Mandura, Karlo Ditrih

SURADNICI PROFESORI: Dubravka Scharmitzer, Zvezdana Bogdan, Maja Breulj, Ljubomir Tomić, Dario Kustura, Henrieta Matković, Rolanda Lončarić – Takač, Marija Katalović, Mirjana Klepo, Marija Pataran, Ksenija Spajić.

PROFESORI VODITELJI: Anita Bešlić i Anita Šakota

GRAFIČKI PRIJELOM: Miroslav Pavleković, dipl. oec.

TISAK: HARDY - Đakovo

www.hardy.com.hr

Katarina Livnjak učenica 3. K/P razreda na državnom natjecanju osvojila zlatnu medalju

SNOVI SE IPAK OSTVARUJU

Tijekom duge povijesti naše škole mnogi učenici su sudjelovali u natjecanjima s drugim školama gdje su imali priliku pokazati svoje umijeće i znanje koje su stekli u svojim zanimanjima. Gotovo u svakom broju našeg lista ponosno govorimo o onima koji su nas iznenadili svojim uspjehom na nekom od natjecanja. Ove godine vas možemo obavijestiti da smo imali čak dvije državne prvakinje: to su Josipa Punda u zanimanju frizer i Katarina Livnjak u zanimanju pekar.

Našom školom se sredinom travnja brzo proširila vijest da je učenica pekarica iz naše škole pobijedila na državnom natjecanju u Varaždinu čime je postala državna prvakinja. Nije to mala stvar niti za nju, niti za njezinu mentoricu, a niti za našu školu.

Učenica 3. K/P razreda, Katarina Livnjak, je time pokazala da se svaki trud i napor isplati. Natjecali su se isključivo učenici trećih razreda, a zadatak im je bio samostalno izraditi dvije pogače jednake mase i izgleda, okruglog oblika, s obveznim pletenim ukrasima. Komisija koja je ocjenjivala uskrsne pogače je jednoglasno odlučila da je ove godine pogača Katarine Livnjak bila najbolja i dodjelila joj titulu državne prvakinje. Kakva radost i za Katarinu i za njezinu mentoricu profesoricu Mariju Katilović koja je bila presretna jer je kako kaže, zlaganje i trud njezine učenice bio nagrađen.

Katarina nam je u kratkom razgovoru rekla kako se uspjela uspeti na najvišu stepenicu, kako joj je bilo u Varaždinu i još ponešto o sebi.

► Zašto si izabrala baš ovu školu?

Kad sam bila mala živjela sam pored pekarnice i to mi se svidjelo, pa mi se čini da sam oduvijek željela biti pekarica, zato sam to i upisala. Tata me nagovarao da upišem za kuharicu, ali ja sam željela biti baš pekarica. U prvom razredu sam se pokazala jako dobra u tom poslu, pa su svi shvatili da mi to dobro ide i da bi moglo biti nešto od mene. Razrednica mi je odmah rekla da me vidi na natjecanju, ali joj nisam vjerovala. Svi su me, što se kaže „pogurali“ i bili uporni da uspijem u svom cilju. Na kraju sam to i usplela.

► Sjećaš li se svog prvog pekarskog proizvoda?

Naravno, bio je to kolač Mađarica. Ispao je jako ukusan i svi su ga hvalili...

► Čime si se predstavila na natjecanju?

Na natjecanju smo morali napraviti proizvod od 450 grama. Bila je to Uskrsna pogača. Ja sam imala dva proizvoda „blizance“ jedan je imao ravnog 450, a drugi 452 grama.

► Kako ti je bilo na državnom natjecanju?

U Varaždin je sa mnom išao i moj razred, tako da mu me oni rješili treme. Čak je i pala oklada da nakon natjecanja nećemo spavati. Zabavlali smo se tako dobro da nam je brzo prošla noć, a da nismo ni oka sklopili. Ujutro smo išli u školu vidjeti jesam li uopće prošla? Razrednica, i moja mentorica, me upitala koja mi je zaporka, a ja sam joj rekla, nakon čega mi je ona objavila vijest da sam prva. Ja sam se ukipila i počela plakati. Nisam mogla vjerovati dok to nisu i službeno objavili na završnoj svečanosti.

► Jesi li zadovoljna svojim uspjehom?

Naravno. Vrlo sam sretna što sam ostvarila svoj san u kojeg su svi vjerovali od samog početka mog školovanja.

► Želiš li nešto poručiti budućim srednjoškolcima?

Željela bih im samo reći da ustraju u svojim snovima i da vjeruju u sebe. Neka upišu ono što oni žele, a ne netko drugi.

Katarini i njezinoj mentorici profesorici Mariji Katilović od srca čestitamo i želimo da ih i u budućnosti prate ovakvi nevjerojatni uspjesi.

M. Ramač, S. Kolar i M. Topalović 2. Pt2

Mentorica prof. Marija Katilović i Katarina Livnjak s osvojenom zlatnom medaljom

Pobjednička uskrsna pogaća

Uvijek nešto novo

Za prste polizati...

Opće je poznato da se u Slavoniji često organiziraju natjecanja u izradi tradicionalnih kulinarskih specijaliteta. Tako smo sigurno čuli za natjecanja u kuhanju slavonskog fiša, slavonske sarme, svima nam je poznata Kulenijada koja se redovito održava u Đakovu u vrijeme Đakovačkih vezova kada se ocjenjuje najbolje izrađeni kulen, i najbolji proizvođač kula. No, jeste li čuli za ocjenjivanje najboljeg slavonskog pekmeza?

Udruga proizvođača domaćih proizvoda od šljive iz Osijeka „Slavonka“ je organizirala V. Regionalno natjecanje u kvaliteti „Slavonskog pekmeza“. Ocjenjivanje je organizirano u Osijeku, a ukupno je pristiglo 30 uzoraka različitih vrsta pekmeza i marmelada. Naša škola je također poslala pekmez od šipka na ocjenjivanje tako da smo i mi sudjelovali na tom natjecanju. Bitno je da se pekmez

izrađuje po staroj slavonskoj recepturi, da se može reći po okusu da je to pekmez izrađen na tradicionalan način, onako kako su ga izradivale naše bake. Takav pekmez ima izvanredan, prepoznatljiv okus i u njegovu izradu je redovito uloženo jako puno truda, što nam mogu posvjedočiti i učenici agroturističkog smjera koji su sudjelovali u izradi pekmeza od šipka kojeg smo poslali na ovo natjecanje.

Iako smo znali da je naš pekmez ukusan i dobar (doista, više puta isprobano), nismo znali da može osvojiti toliko bodova. Da, naš pekmez je dobio ocjenu **vrlo dobar** i srebrenu medalju. Bili smo vrlo ponosni na Mjesečnom slavonskom sajmu u Osijeku, 20 studenog 2010. god. gdje smo dobili zaslужeno priznanje.

Učenici Agroturistički tehničari s prof. M. Klepo i D. Schramitzer

Srebrena medalja za domaći pekmez

USPJEŠI NAŠIH UČENIKA NA DRŽAVnim NATJECANJIMA

Prvi u državi - frizeri

Na prvom natjecanju frizera „CRO-SKILLS“ održanom u Zagrebu učenica naše škole Josipa Punda je osvojila prvo mjesto i tako postala najbolja učenica frizerka u državi. Natjecanje je održano u Areni Zagreb gdje je u konkurenciji od 14 natjecatelja učenica 3. razreda, Josipa Punda, ostvarila nevjerljiv uspjeh i osvojila prvo mjesto. O doživljajima s ovog natjecanja razgovarali smo s Josipom i njegovom mentoricom nastavnicom Ksenijom Spajić.

► **Voliš li frizerstvo?**

Naravno. Oduvijek sam to željela raditi. Volim svoju struku i sa zadovoljstvom to radim! Kosa i ja smo kao stvoreni jedno za drugo.

► **Hoćeš li se i u dalnjem životu baviti frizerstvom?**

Moja je želja da cijeli život radim to što volim. Tako da će se i dalje baviti frizerstvom i nadam se da će

i ja jednoga dana imati svoj salon ljepote! Na praksi sam išla u frizerski studio „ART“ tamo ču i dobiti posao do daljnega!

► **Kako se osjećaš kako pobjednica na državnom natjecanju?**

Savršeno. Nisam se ni najmanje nadala pobjedi, bila sam u šoku kada su me proglašili najboljom školskom frizerkom. Osjećam se jako zadovoljno i ponosna sam na to što sam državna prvakinja!

► **Kakve frizure si radi na natjecanju?**

Ovako.... Bila su dva dijela natjecanja, prvi dio se sastojao od 35 minuta u kojima sam moralu obaviti šišanje i feniranje! U drugom dijelu je zadatak bio napraviti frizuru, a ja sam napravila takozvanu „mašnu“.

► **Jesi li imala tremu?**

Imala sam jako veliku tremu u prvom dijelu jer je bilo određeno vrijeme kada moramo završiti frizuru. No tu mi je puno pomogla moja mentorica i na-

Josipa i model s pobjedničkom frizurom

Još malo i frizura je gotova

stavnica Ksenija Spajić, koja je u svakom trenu bila pokraj mene i borbila me.

► **Je li ti žao što napuštaš našu školu?**

Naravno da mi je žao što napuštam ovu školu, jer sam ovdje stekla puno prijatelja i puno lijepih sjećanja će me vezati uz ovu školu!

► **Sjećaš li se svoje prve napravljenе frizure?**

Paaa... kakvo je to pitanje?! Naravno da se sjećam... prvo smo radili u praktikumu na lutkama. Malo smo ih fenirali, prali im kosu. Prva frizura koju sam

sama izradila je bila takozvana „ŠKOLJKA“. Lijepo je ispala.

► **Što te još zanima osim frizerstva?**

Najviše volim frizerstvo, ali volim i šminkanje i uređivanje noktiju.

Za nagradu i osvojeno prvo mjesto učenica ima priliku predstaviti svoje umijeće na Svjetskoj olimpijadi znanja i vještina mlađih koja će se održati 2011. u Londonu. Ova Olimpijada znanja i vještina predstavlja vrhunac obrazovanja, truda i zalaganja

učenika i nastavnika strukovnih zanimanja i kruna su cjelokupnog obrazovanja. Ovo će zasigurno biti doživljaj koji će Josipi zauvijek ostati u sjećanju.

Josipina mentorica, nastavnica Ksenija Spajić, je također nuda da će se naći sredstava kako bi ona i Josipa odlutovale u London.

ma nama dobro došlo, jer smo stekli više samopouzdanja i ideja, što ćemo pokazati u nastavi i dalnjim natjecanjima.“ –ponosno nam je rekla nastavnica Ksenija, koja se također nuda da će se naći sredstava kako bi ona i Josipa odlutovale u London.

I jednoj i drugoj od srca čestitamo na ovom velikom uspjehu s nadom da ćemo u sljedećem broju Zlatoveza donijeti i njihove dojmove iz Londona.

M. Ramač, S. Kolar i M. Topalović 2. Pt2

U Splitu održano 15. državno natjecanje graditeljskih i geodetskih škola

Tako blizu, a tako daleko

Državno natjecanje učenika graditeljskih i geodetskih škola, 15. po redu, održano je u ožujku u Splitu. Na tom su natjecanju sudjelovali i učenici naše škole u zanimanjima zidar, tesar i soboslikar – ličilac. Krenuvši već u siječnju, kada je održano školsko natjecanje, naporno su vježbali na najzahtjevnijim zadatcima kako bi se dobro priredili za državno natjecanje. Ove školske godine su našu školu u Splitu predstavljali učenici zidari A. Andrijević i J. Kočet, tesari I. Remeta i M. Miladinović i soboslikar- ličilac I. Merc, sa svojim mentoricama profesoricama M. Zubak, M. Brdar i Z. Bogdan.

Putovanje i boravak u Splitu prošli su u

dobrom ozračju, čemu su doprinijeli lijepo vrijeme i dobar smještaj u hotelu. Učenici su upoznali nove prijatelje iz drugih županija.

Sva natjecanja su održana u jednom danu, na različitim mjestima, pa smo bili dosta raštrkani. I konkurenca je ove godine bila zaista opasna.

Najbolji rezultat je postigao učenok soboslikar – ličilac Igor Merc koji je osvojio 4. mjesto, u konkurenciji od 20 ekipa. Njegova mentorica M. Brdar nije skrivala zadovoljstvo ovakvim postignućem. Ostali učenici zidarske i tesarske struke su korektno odradili svoje zadatke, ali rezultati koje su postigli nisu bili na nivou očekivanog s obzirom

Tko je brži, bolji, spretniji...

na uspjehe iz prošlih godina.

U svakom slučaju stečeli smo nova iskustva, upoznali nove ljudi, promicali tehnička i proizvodna znanja, stvaralaštvo i kreativnost. Imali smo priliku stručno se usavršavati, upoznati kulturnu,

prirodnu i graditeljsku baštinu Republike Hrvatske i ono što je najvažnije potaknuti darovite učenike kojima je to zaista bilo neprocjenjivo iskustvo.

Zvezdana Bogdan, dipl. ing

Ovo je naših ruku djelo

ŠTRIKATI – biti u strahu,
bojati se.

Predstavljanje škole u Podgori na državnoj smotri učeničkih zadruga

Među najboljima

Izložbeni prostor naše škole na smotri učeničkih zadruga u Podgori

Unazad dvadeset i dvije godine u Hrvatskoj se održavaju smotre učeničkih zadruga. U takvim priredbama sudjeluju učenici osnovnih i srednjih škola u raznim kategorijama. Ovogodišnji domaćin mladim zadrugarima je bio grad Podgora od 4. do 6. listopada. Na smotri je sudjelovalo 180 učenika iz 66 učeničkih zadruga. Svaka zadruga se predstavila na sebi svojstven način. Po izgledima izložbenih prostora mogli smo vidjeti iz kojeg dijela Hrvatske dolazi. Među svim tim zadrugama našla se i zadruga naše škole. Ovom putovanju u Podgoru

predhodila je Županijska smotra učeničkih zadruga u Donjem Miholjcu, na kojoj smo na temelju postignuća dobili poziv na Državnu smotru, što nas je vrlo obradovoalo. Našu zadrugu su predstavljali učenici Mateo Ivaković, Marija Ivaković i profesorica Zvjezdana Bogdan.

Pripremili smo puno različitih eksponata kojima ćemo predstaviti našu zadrugu. To nije bilo nimalo jednostavno jer smo iz mnoštva školskih uradaka trebali odabrati osnovne koje ćemo pokazati cijeloj Hrvatskoj. Tema koju su

izabrali profesori sudio-nici u organizaciji školske zadruge ove godine je bila "Suvenir Đakovštine". To je proizvod učenika soboslikara kojim se škola već predstavljala na mnogim smotrama. Izrađuje se tako da se na drvenu pločica zali-jepi slika specifična za grad Đakovo i Đakovtinu, najčešće su to stare razglednice i fotografije. Nakon nekoliko minuta sušenja preko slike se prevuče lagani sloj bijele boje. Ocjenjivačkom odboru je taj postupak izrade prezentirao učenik 2. D/Г/SL razreda Mateo Ivaković. Nosili smo mi još i ručno izra-

Suvenir Đakovštine

đeni zlatovez, lutke s etnofrizurama, tradicionalno rađenu tjesteninu, pekmez od šipka i još puno toga što su izradili učenici naše škole. Da bi naš izložbeni prostor izgledao što bolje ponijeli smo i čitavo čudo plodova s naših njiva i iz vrtova (bun-deva, tikvica, kukuruz, šipka, jabuka, oraha itd.) i naravno slastica i kolača.

Put je prošao u dobrom raspoloženju. Dva dana smo uživali u svim tim šarenim eksponatima, ljudima koji su oduševljeno promatrali što su sve učenici napravili i dobroj atmosferi kakvu nam je priredila škola domaćin. Kako je ovo bila samo smotra svi smo bili pobjednici, jer doista bi se teško mogli odlučiti za jednu zadrugu koja bi u konačnici pobijedila.

Učenici nam otkrivaju da ih je posebno obradovoalo iznenađenje organizatora koji su organizirali obilazak Makarske rivijere brodom. „Iako je pala kiša i pomalo pokvarila dojam, nije uspjela pokvariti ovaj nevjerojatan doživljaj.“ - sjećaju se Marija i Mateo, dok profesorica Zvjezdana naglašava da je ukupan dojam odličan, jer se „sudjelovanjem na ovakvim manifestacijama naglasak stavlja na učeničku kreativnost, samovrednovanje, poticanje poduzetničkog duha, socijalizaciju. Svaki učenik zna ponešto, a udruživanjem u zadruge, druženjem i razmjenjivanjem iskustava naučimo jako puno“.

M. Ivaković 4. Pt2
i Z. Bogdan, dipl. ing.

BARITI NEKOGA – udvarati se nekome tko vam se svida.

Projekt Crocus – Šafran se i dalje širi Europom, ali i našim gradom, odnosno školom

Simbol novog života

Već drugu godinu za redom naša škola je uključena u projekt Šafran. Ovaj projekt je nastao je u Irskoj, a danas se proširio po čitavom svijetu. Cilj mu je podsjetiti na veliku tragediju Holokausta koji se dogodio u Europi od 1933. do 1945. godine. Žuti cvjetovi Šafrana nas trebaju podsjetiti na milijun i pol židovske, te tisuće druge djece, žrtava Holokausta. Posebna zadaća projekta jest upoznavati mlade ljude s temom Holokausta, podizati svijest o opasnostima diskriminacije, predrasudama, bilo rasnim ili vjerskim, a namijenjen je učenicima u dobi od 11 do 18 godina. Lukovice Šafrana sade se u kasnu jesen, a cvatu krajem siječnja ili početkom veljače, otprilike u vrijeme međunarodnog dana sjećanja na Holokast (27. siječnja). Na taj način nam poručuju da poslige

najstrašnijih događaja opet započinje život!

Projekt u našoj školi vode profesorica Dubravka Bradić i profesor Dario Kustura. Prošle godine smo naše Šafrane posadili u školskom dvorištu i to u obliku sunca, a ove smo godine posjetili židovsko groblje u Đakovu i tamo posadili Šafrane u obliku Davidove zvijezde. Tu zvijezdu su kao znak nosili Židovi za vrijeme Holokausta. U ovogodišnjoj sadnji Šafrana sudjelovali su učenici 2. Pt2, 2. TM i 2. Pt1 razreda. Nadamo se da će ovo postati tradicija u našoj školi jer iz povijesti se svašta može naučiti o budućnosti.

Više o samom projektu možete pročitati na internet stranici <http://www.hetireland.org>.

Karlo Ditrh 2. TM

Židovska zvijezda napravljena od Šafrana

Naša eko-škola je i ove godine radila na očuvanju prirode

Vratimo život obali

Tema našeg ovo-godišnjeg eko-projektog dana bila je Zelene obale u srcu Slavonije.

Istražili smo jesu-li, koliko i čime, one-čišćene obale voda u Đakovštini.

Tijekom studenog su učenici fotografi-rali vode u Đakovštini. Šest učenika je donje-lo u digitalnom obliku 114 fotografija s deset različitih lokacija i prema njima smo izabrali dvije lokacije na kojima smo skupili od-baćeni otpad: Kaznicu kod Piškorevaca dio Jošave kod Kuševca. Iz vode smo, između ostaloga, izvadili ma-drac, kutnu garnituru, traktorsku gumu, tri automobilske gume, komad tepiha, drveni prozorski okvir, komad žičane ograde, puno plastične amba-laže i svakavog slič-nog otpada. Na terenu su radili učenici iz 1. Pt1, 1. Pt2 i 2.F/T razreda, uz pomoć profesora Ivane Drobine, Gordane Blažević i Ivana Krište.

Za to vrijeme u školi su se održavale ekološke radionice, vezane uz temu projekta tj. uz problem ot-pada na obalama naših voda. Napravili smo plakate: Zbrinjavanje otpada, Plastični ot-pad, Otpad u našu korist, Kako reciklirati, Zbrinjavanje elektro-ničkog otpada u RH, Zbrinjavanje otpada od zaštitnih sredstava u poljoprivredi i Nitratna direktiva; kao i grafikone koji poka-

zuju vrste otpada na prikupljenim fotogra-fijama. Rezultati koje smo dobili su pokazali, a grafikoni prikazali, da je čak 47% prona-denog otpada plastika!

Saznali smo kako se otpad može iskoristi-ti i za izradu ukrasa, pa smo od plastičnih boca napravili božićnu jelku!

Izradili smo i veli-ko srce od stiropora, presvučeno zelenim platnom, i na njega postavili 37 izabra-nih fotografija, zajed-no s logotipom našeg projekta: smajlićem u obliku srca, kojemu su oči u obliku izduženog znaka naše Eko-škole, a usta plave boje sim-boliziraju vodu. Uz fotografiye čistih obala stavili smo nasmiješene smajliće, a uz one-čišćene su namrgođeni.

Tijekom projektnog dana skupina od 14 učenika i 5 profes-

sora birala je tri najbo-lje fotografije od 114 prikupljenih tijekom studenoga. U konku-renciji su bile sve fo-tografije koje su pri-kazivale vodu i obalu, bez obzira u kakvom su stanju. Učenici koji su sudjelovali u izboru nisu bili iz razrednih odjela iz kojih su auto-ri fotografija, premda su sve bile šifrirane.

Birajući naj-foto-grafije učenici su jasno vidjeli razliku u količi-ni otpada na pojedinim lokacijama. Na kraju su izabrali tri najbolje fotografije: prva pri-kazuje jezero Borovik, druga Jošavu iza bra-ne i treća Josipovačku baru. Niti na jednoj nema smeća zbog čega su se, nakon proglašenja rezultata, učenici koji su fotografirali svakojaki otpad osje-čali zakinutima.

Stoga smo zaklju-čili da ćemo ubuduće,

ukoliko ovaj projekt postane tradicija, bi-rati najbolje u dvije kategorije: najbolja fo-tografija čiste, te naj-bolja fotografija one-čišćene obale.

Učenike koji su bili na terenu zamolili smo da anonimno napišu svoje komentare.

Većinom su bili po-zitivni kao npr: Zabavno i korisno; Pa bilo je super, samo što je bilo jako blato!!!

Samo nastavite, na-pisao je jedan učenik ili učenica.

U proljeće 2010. doobili smo svoju četvr-tu zelenu zastavu, koja najbolje pokazuje da se u našoj školi ekološke aktivnosti provode kontinuirano, tako da će ovakvih ili sličnih projekata sigurno biti i ubuduće.

**Henrieta Matković,
prof.**

Čišćenje Jošave

Jošava prije projekta

Jošava poslije projekta

Našli smo i stare naslonjače

Zeleno srce sa fotkama projekta

Kaznica prije čišćenja

Kaznica nakon čišćenja

AJMO REZATI – idemo piti. Upotrebljava se samo ako su u pitanju alkoholna pića. Često se upotrebljava i izraz biti narezan što znači biti pod utjecajem alkohola. Sinonim ovom izrazu je i : AJMO BRIZGAT.

Eko-škola je zaslužna i za činjenicu da je školski voćnjak bogatiji za četiri stabla duda. Ako ne znate što je dud ili čemu on služi, donosimo vam informacije s terena

Povratak duda u Slavoniju

KAKO JE SVE ZAPOČELO

Udruge Lijepa naša i Una terra iz Zagreba pokrenule su Projekt Murva kojim se želi istaknuti problem očuvanja biološke raznolikosti i revitalizirati dud kao biljnu vrstu koja je nekada bila vrlo česta, a danas je gotovo izumrla.

Ovim projektom planira se u sljedećih desetak godina diljem Hrvatske zasaditi 100 000 sadnica ove voćke.

Dio sadnica podijeljen je zainteresiranim Eko-školama, među kojima je i naša. Na školskom gospodarstvu Ivandvor 12. listopada 2010. posadili smo četiri bijela duda i dali im imena Đuro, Antun, Petar i Ernest.

Naša škola bila je domaćin promotivne sadnje za Osječko-baranjsku županiju. Na Ivandvoru smo ugostili predstavnike ostalih Eko-škola naše županije koji su preuzeли svoje sadnice i posadili ih tijekom listopada.

DUD KAO VOĆKA

Stabla duda (murva, murvica) su kod nas poznata iz vremena kada su njegovim lišćem hranili dudove svilice za proizvodnju svile. Zanimljivo je da dud na svom stablu ima listove različitih oblika. Ova voćka je nekad bila dosta rasprostranjena, a danas se vrlo rijetko viđa. Središnji dio dudovog drvenata je žute boje, te se koristi za izradu bačvi u kojima rakija dobiva karakterističnu boju. U dolini Neretve od njega su izradivali i poznate neretvanske lađe. Sadnica duda može se posaditi i u zemlju slabije kvalitete, a krošnja se oblikuje po potrebi i želji. Orezuje se u fazi mirovanja, a zimu podnosi vrlo dobro. Za razliku od većine voćnih vrsta, dud se jednostavno razmnožava reznicama. Dovoljno je s rodnog stabla uzeti mladiću dužine 30 - 40 cm, pa je ujesen ili u rano proljeće položiti okomito u tlo tako da dva pupa ostanu iznad površine i u slučaju suše zalijavati. Izrast će novo stablo duda istih svojstava kao i ono s kojeg je uzeta mladica. Dud nema nametnika i bolesti tako da prskanje nije potrebno, što doprinosi

zdravim i ekološki čistim plodovima.

Postoji nekoliko vrsta duda:

- Bijeli dud (*Morus alba*) – plodovi su bijeli do bijeložute, povremeno ružičaste boje,
- Crni dud (*Morus nigra*) – plodovi su tamno ljubičasti ili crni,
- Crveni dud (*Morus rubra*) – sličan je crnom dudu, s tim da su plodovi u zreloj fazi crveni.

PLODOVI DUDA

Plodovi duda, sočni i osvježavajući, dozrijevaju postupno u lipnju i srpnju, ponekad još i u kolovozu. Jedu se sirovi, a dodaju se i u voćne salate, kupove, pite...

Koriste se i za kuhanje marmelada, želea, za sokove i sirupe. Mogu se sušiti, a dobri su i za pečenje rakije, tzv. duduvače. Od crnog duda može se napraviti vino. Iz plodova se također mogu praviti odlični sladoledi i kreme; a dudov umak se dobro slaže s pečenim mesom jakog okusa, kao što je divljač, janjetina ili pečena guska. Kod branja plodova najbolje je staviti prostirku ispod stabla i zatim stablo tresti, tako da plodovi ostanu čisti. Ukoliko nastane mrlja od zrelog ploda duda, najlakše ju je odstraniti ako se protrlja plodom nezrelog duda.

DUD KAO LJEKOVITA BILJKA

Plodovi duda sadrže i do 10 % invertnog šećera, bogati su vitaminom C, karo-

Ravnatelj sadi dud kojeg smo nazvali Antun

tinom, pektinom, jabučnom i limunskom kiselinom te drugim mineralima i vitamminima. Od dudovog lista i kore prave se ljekoviti čajevi. U narodnoj medicini sirup od ploda crnog duda koristi se kod visoke temperaturе, te za regulaciju stolice. Čaj od lišća crnog duda pomaže u liječenju upale grla, upale mokraćnih puteva i smanjivanju šećera u krvi. Plod bijelog duda u kombinaciji s plodom trešnje, kao sirup, pomaže kod upale krajnika, želučanih problema, groznice i proljeva. Ekstrakt kore crnog duda ima

antibakterijska i fungicidna svojstva.

ĐURO, ANTUN, PETAR I ERNEST

Svaki od naša četiri duda dobio je ime!

Učenici su predložili da se ime Josip Juraj, koje bi podsjećalo na biskupa Josipa Jurja Strossmayera, skrati i pojednostavi. Tako je prvi posađeni dud postao Đuro, a posadio ga je dogradonačelnik grada Đakova gosp. Ivica Mandić.

Ravnatelj škole, prof. Mirko Ćurić posadio je Antuna. Pogađate - ime je dobio po Antunu Horvatu, čije ime nosi naša škola.

Petar je dobio ime po svećcu, zaštitniku grada Đakova, a posadio ga je prof.

Josip Gregac iz Udruge Lijepa naša iz Zagreba.

Ernest Haeckel bio je tvorac moderne ekologije i po njemu je dobio ime četvrti dud. Posadili su ga učenici 2.Pt1 razreda sa svojim razrednikom i koordinatorima Eko-škole.

I NA KRAJU, PORUKA VAMA!

Nadamo se da će i netko od vas posaditi stablo duda na svojoj okućnici i tako pridonijeti očuvanju biološke raznolikosti, ali i uživati u ekološkim plodovima. Potrebna vam je dobra volja, mjesto za sadnju, te reznicu ili sadnicu.

Henrieta Matković, prof.

Sadnice duda za Eko-škole naše županije

Učenici sade Ernesta

SKULIRATI SE – smiriti se, prestati biti ljut na nekoga ili nešto. Za nekoga tko ne pokazuje vlastite osjećaje kažemo da je skuliran.

Saznajte kako nastaju proizvodi kojima se škola predstavlja na mnogim manifestacijama diljem Lijepe naše

Kad se mnoge ruke slože...

Umnogim radionicama tijekom školske godine nastaju različiti proizvodi kojima se učenici i profesori naše škole mogu i trebaju pohvaliti. Mislim da je bitna činjenica da se ništa ne prepusti slučaju, i da se što manja količina onog što nam je priroda velikodušno dala odbaci. No, ono što je još bitnije je da učenici nauče vještine pripravljanja i iskorištanja prirodnih dobara u kulinarske svrhe, jer većini ljudi dobar zalogaj život znači.

Jedan od takvih projekata su pokrenule profesorice Dubravka Scharmitzer i Mirjana Klepo koje su nam htjele pokazati kako se obična jabuka i šljiva proizvedena u školskom voćnjaku mogu

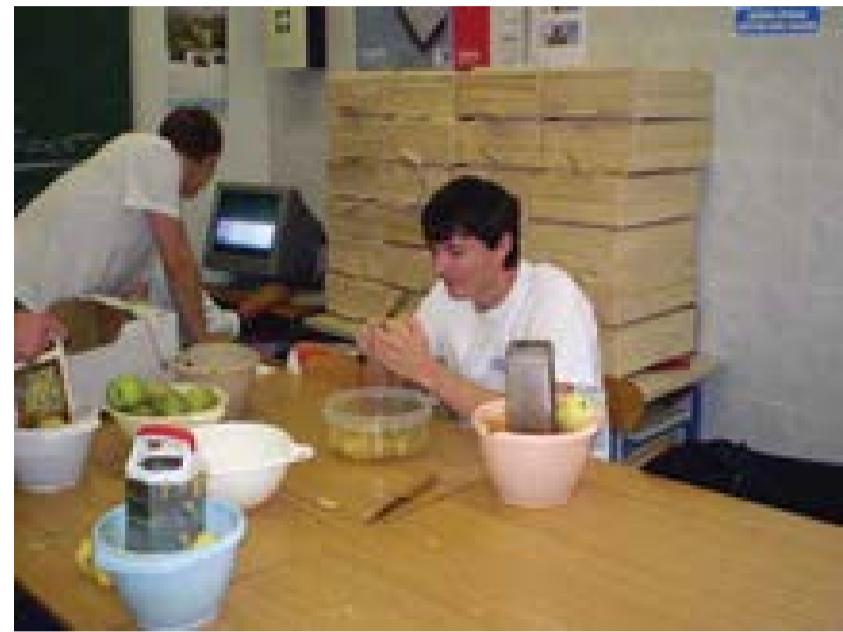
upotrijebiti kao nastavno sredstvo i pomagalo. U svoj projekt uključile su učenike iz različitih zanimanja kojima je ipak nešto zajedničko - KUHINJA. To su svakako kuhari, pekari i agroturistički tehničari.

Ovaj projekt zahtjeva je veliku angažiranost i učenika i profesora. Odvijao se u nekoliko faza i na nekoliko lokacija, ali su zato rezultati doista zadivljujući. Prva faza je bila skupljanje i branje proizvoda u školskom voćnjaku. Nakon toga su se učenici podijelili na nekoliko skupina. Jedni su dobivene plodove čistili i priređivali za izradu marmelade i pekmeza, te komposta od jabuka i šljiva. To se naravno odvijalo u kuharskom i pekarskom praktiku-

mu naše škole. Druga skupina je voće odvezla u Trnavu i pripremila za fermentaciju i kasniju proizvodnju voćne rakije. Treći su se s dobivenim voćem uputili u Petrinju, gdje se to voće suši u tamnoj školi koja ima sušaru voća. I konačno, četvrta skupina je voće odnijela u Osijek gdje je sve ocijeđeno u fini prirodni sok.

Ovim poslovima je projekt bio završen, a koji su rezultati projekta? Hmmm, dobili smo finu marmeladu i pekmez za prste polizati, i fine voćne kompote. Tu je naravno i odličan prirodni osvježavajući sok, i sušeno voće. Voćne rakije ćemo ipak prepustiti stručnjacima za ocjenjivanje, jer u tome nismo vrsni...

Ono što je ipak najvažnije je da su učenici

Guljenju jabuka nikad kraja

imali priliku upoznati povijest i tradiciju slavonskog sela u uzgoju jabuka i šljiva, kroz ekološke metode uzgoja voća i pripreme zimnice i konzerviranja voća. Važno je bilo naučiti pratiti povijest i tradiciju kraja te sve to povezati s turističkom promocijom naših krajeva. Ipak učenicima je bila bitna i suradnja s učenicima i profesorima u Srednjoj školi u Petrinji gdje su se mogli upoznati s tehnologijom proizvodnje suhog voća. U svakom slučaju oni koji su htjeli mogli su puno toga naučiti, a u krajnjem slučaju i dobro se osladiti.

Marija Ivaković 4. Pt2

Pečenje jabukovače

Čekaj, čekaj jabuko i ti ćeš sok postati

Obilježavanje svjetskog dana voda

VODA NAM ŽIVOT ZNAČI

22. 3. je Svjetski dan voda. Koliko nam ona znači nismo ni svjesni zato što je imamo u velikim količinama i ne razmišljamo kako bi bilo da je nema. Ipak mnoge se razvijene zemlje bore s tim pitanjem, a nerazvijene da i ne govorimo. Mi smo o tome učili na kuharstvu, predmetu kojeg imamo u trećem i četvrtom razredu kada imamo priliku čuti različita saznanja o hrani i o njezinoj pripremi. Tako je na red došla i voda. Nismo ni mislili da je voda namirnica koja je toliko važna. Upoznavanje s vodom u smislu u kojem nitko od nas do tad nije razmi-

šljao pokušali smo prikazati na panou u školskom holu za Svjetski dan voda - 22. 3.

Vodu svakodnevno koristimo za higijenu i za piće, za gotovljenje mnogih jela kao i za sport i rekreaciju. U velikom postotku se nalazi u našem tijelu i u hrani koju svakodnevno jedemo. Često zaboravljamo da je imao ograničenim količinama. Nadamo se da će ljudi misliti na vodu svaki dan i da ju neće bespotrebno trošiti i zagađivati.

Mario Drenjančević i Marko Bilobrk, 4. Pt2

Mario i Marko upozoravaju nas ovim panoom da vodu treba čuvati

BITI NABRIJAN – biti jako ljut na nekoga ili nešto.

2. nagrada našim učenicima pekarima u projektu borbe protiv siromaštva

Ljudi za ljude

Unatoč dobroj gospodarskoj razvijenosti država članica Evropske unije, oko 84 milijuna Europljana živi u siromaštvo i nije u mogućnosti podmiriti svoje temeljne potrebe. U vrijeme globalne krize taj je problem još izraženiji zbog porasta nezaposlenosti i neimaštine. U takvim situacijama, najranjivije skupine ljudi plaćaju najvišu cijenu.

Socijalna isključenost je proces u kojem se određene grupe građana sistematski isključuju iz društva i društvenog života što često vodi do kršenja ili neostvarivanja njihovih prava. Socijalna isključenost smatra se jednim od najznačajnijih problema suvremenog doba jer vodi do smanjenja produktivnosti društva u cijelini.

Najčešći razlozi socijalne isključenosti su različite vrste diskriminacije – na temelju nacionalnosti, spola, seksualne orientacije, dobi, invalidnosti, gospodarskog statusa itd. Siromaštvo je ujedno i uzrok i posljedica socijalne isključenosti.

Ni Hrvatska nije imuna na problem siromaštva i socijalne isključenosti. Zato je Delegacija Evropske unije pokrenula natječaj za učenike srednjih škola kako bi skrenula njihovu pozornost kao i pozornost javnosti na ovaj problem, te ih potaknula na aktivno osobno djelovanje u pogledu borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti.

Delegacija Evropske unije u Republici Hrvatskoj odabrala je pobjednike natječaja za učenike srednjih škola pod nazivom „Ljudi za ljude“. Na natječaj proveden u okviru Evropske godine borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti prijavilo se 50-ak ekipa iz cijele Hrvatske, a za sudjelovanje je bilo potrebno pokrenuti konkretnie i inovativne aktivnosti u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti u životnoj sredini učenika te ih dokumentirati u audio-vizualnom obliku poput fotografija, prezentacija, kratkog filma ili slično.

Na natječaj, koji je trajao od 18. listopada do 1. prosinca, učenici srednjih škola mogli su se prijaviti individualno ili u grupama do tri učenika.

Dobitnici druge nagrade - jednosemestralni tečaj stranog jezika po vlastitom izboru - su učenici 2. razre-

Svi su marljivo mijesili tjesto

Prvi vidljivi rezultati našeg truda

Zadovoljstvo i osmijeh na licima sudionika projekta

da Obrtničke škole Antuna Horvata iz Đakova: Stjepan Gašparović, Tomislava Brlošić, Ivan Slobodenac i njihova mentorica Maja Breulj.

U projektu „Korak u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti pojedinačna u našoj sredini“ ovi su učenici predstavili nekoliko aktivnosti kojima su željeli dati svoj doprinos u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti. Aktivnosti koje oni planiraju u sklopu svog projekta realizirati su:

teljima iz svoje sredine, te suradnja s Udrugom za pomoć osobama s mentalnom retardacijom kroz radionice sa štićenicima Udruge.

Pri ocjenjivanju pristiglih radova, naglasak je stavljen na recentnost akcije, inovativnost ideje, učinak i održivost same akcije u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti, te kreativnost prezentacije i aktivnosti koju su učenici poduzeli.

Radove je ocjenjivao stručni žiri Delegacije Evropske unije na temelju spomenutih kriterija.

Maja Breulj, dipl.ing.

Humanost na djelu!

Stara poslovica kaže da nije bogat onaj koji mnogo ima, nego onaj koji mnogo daje. Ponešeni takvim mislima često se uputimo u đakovački Crveni križ. Naiime, tijekom cijele školske godine smo u nekoliko navrata višak povrća i voća iz školskog povrtnjaka i voćnjaka nosili u kuhinju Crve-

nog križa. Tu su kuhari Ana i Dario pripremali obroke za korisnike ove ustanove. Ali ni to nije sve! Na satima praktične nastave pravili smo marmeladu i sok od rajčice, naravno i dio toga smo odnijeli onima kojima je potrebitnije nego svima nama. Tako da mi s ponosom možemo reći da smo iznimno

bogati učenici i profesori jer smo pokušali, i nadamo se uspjeli, obradovati korisnike Crvenog križa u Đakovu.

Svi smo bili vrlo zadovoljni i ponosni što smo

ovim malim činom pokazali da je dobro činiti dobro.....

Učenici 4. Pt2 i prof. M. Klepo i D. Schamitzer

Učenici s proizvodima koje su sami pripremili

Paprike iz školskog povrtnjaka

ZAKUCAJ SE - bolje ušuti , prestani se sramotiti svojom pričom ili načinom govora.

Škola se uspješno predstavila na međunarodnom festivalu srednjih škola u europskom gradu kulture Pečuhu

USPJEŠAN NASTUP U PEČUHU

Cjelokupan dojam odličan

U studenom je naša škola dobila priliku predstaviti se u Mađarskoj, odnosno u gradu Pečuhu, na međunarodnom skupu srednjih škola. Naravno da nam je to bila velika čast, ali su isto tako i pripreme bile dugotrajne, ponajviše zbog toga što se od nas očekivalo dobro znanje engleskog jezika. Osim što smo se trebali pripremiti za kviz na engleskom tražilo se od nas da prikažemo nešto od naše tradicionalne baštine. Tu su uskočili školski tamburaši kojima to uopće nije bio problem. Najviše vremena i znanja nam je bilo potrebno za pripremanje prezentacije koja je trebala sadržavati osnovne podatke o našoj školi, gradu i regiji, jer ipak smo mi tamo predstavljeni našu domovinu. Cjelokupan dojam s ovog putovanja je odličan jer je na prvom mjestu u svakom trenutku bilo zajedničko druženje, razmjena iskustava i stjecanje novih prijateljstava. I učenici i profesori koji su sudjelovali u ovom projektu su iznimno zadovoljni i svi su iskazali želju za ponavljanjem ovakvih iskustava...

Jedan od učenika koji su sudjelovali u

Za ovo se isplatio boriti

ovom projektu nam je iznijeo svoja iskustva.

Iznimno zanimljiv grad

Naše putovanje u Pečuh počelo je u rano ujutro, ali znate kako se kaže „Tko rano rani dvije sreće grabi“. Iako sam se nadao boljoj atmosferi na putu, bilo je dosta zabavno. Naravno, na atmosferu je utjecalo i rano buđenje. Kada smo stigli u Pečuh osvrtni smo se na sve strane, jer je grad bio vrlo zanimljiv. Po dolasku smo upoznali ravnatelja škole u kojoj smo gostovali.

Pjevali smo i svirali na mađarskom jeziku

Tamo smo prvo dobili „zadatke“ koje

smo trebali riješiti do početka natjecanja. Naš zadatak je bio da naučimo pjevati dio himne na mađarskom, što moram priznati i nije bio baš lagani zadatak, ali naravno uz trud naše grupe sve se riješilo na zabavan način. Bilo je trenutaka kada smo doista umirali od smijeha. Mislim da se u ovome dijelu natjecanja najviše iskazao profesor Dario Kustura. On se najviše zalagao u ovome dijelu natjecanja, jer smo morali naučiti pjevati himnu na mađarskom, a instrument na kojem smo trebali odsvirati istu tu melodiju su bile čaše napunjene vodom. Napokon, kada smo to svladali, dobili smo vrijeme za odmor što su mnogi iz naše grupe iskoristili

za hodanje po gradu i za odlazak na piće. U natjecanju naravno nije bio samo ovaj zadatak. Bilo je i mnogih drugih kao na primjer odgovaranje na pitanja vezana uz arhitekturu, povijest, poznate ličnosti i slično. Na kraju prvoga dijela po zbroju bodova naša je grupa bila na prvome mjestu.

Iznenađujuće velik broj posjetitelja

Nakon prvoga dijela natjecanja svaka je grupa imala prezentaciju u dodijeljenim učionicama. Mi smo pokazali prezentaciju o našoj školi i naš tamburaški sastav koji je bio s nama je svirao tradicionalne pjesme. Moram priznati da me

Tko zna, zna!

stu, a na drugome mjestu smo bili izjednačeni mi i još dvije grupe iz Rumunjske. To mi se, moram priznati, nije svidjelo. Naravno da sam htio da smo mi na prvome mjestu.

Šećer na kraju

No, iako nismo bili prvi dobili smo nagradu, a ta nagrada je bila kao šećer na kraju – velika TORTA. Još neko vrijeme smo ostali u školi kako bismo se pozdravili i kako bi naši tamburaši odsvirali još nekoliko pjesama. Nakon svega toga, umorni smo krenuli kući. Moram reći da mi se ovaj događaj zaista svidio i želio bih da se ponovi.

Mislav Fajdetić 2. TM

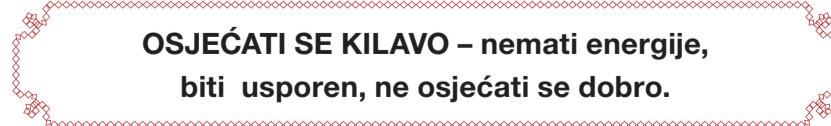

Ajmo svi skupa - Viragom, viragom...

Zajedničkim snagama do točnog rješenja

**OSJEĆATI SE KILAVO – nemati energije,
biti usporen, ne osjećati se dobro.**

Projekt Leonardo Da Vinci je dvoje učenika naše škole odveo na dva tjedna u Sloveniju

Prijateljstvo u Ptiju

Ptuj – grad koji će nam ostati u sjećanju

Anto pažljivo sluša upute majstora

Ovo nije priča o Leonaru Da Vinciju, niti o njegovoj Mona Lisi... Ovo je priča o projektu međunarodne zajednice, točnije Europske unije, koji omogućava razmjenu učenika europskih zemalja, stručno usavršavanje nastavnog osoblja, te mnoge druge vidove približavanja Europskoj uniji. U ovom slu-

čaju radilo se o projektu pod nazivom LEONARDO DA VINCI - IVT (Initial Vocational Training) – stručno usavršavanje dvoje učenika u zanimanju automehaničer. Gdje?

U Europskoj uniji, naravno! Slovenija je jedna od njenih članica, ako niste znali, a Ptuj jedan od najstarijih gradova iste te „dežele“. Upravo tamo smo se i mi zaputili.

Glavni glumci u ovoj priči su Anamarija Maletić i Anto Mandura, učenici 2. ST1 razreda i moja malenkost, koja je trebala pripaziti da sve prođe u najboljem redu prije, za vrijeme i poslije ove nevjerojatne pustolovine. Sve je započelo jednim telefonskim pozivom ravnatelja Čurića, zatim je uslijedio jedan telefonski poziv prof. Tomića, pa još jedan, nakon čega su krenuli mailovi, i

sve tako dok se nismo našli u tom malom slovenskom gradiću.

Ponajviše bih trebali zahvaliti jednoj osobi: Nadji Jager Popović, koordinatorici Strojne šole Ptuj, zaduženoj za projekte Europske zajednice. Zbog njene ljubaznosti i spremnosti za pomoć uspjeli smo realizirati zamišljeno, a najbolji domaćin bio nam je Branko Polanec, kolega iz iste te škole. Bra-vo!

No, bez lažne skromnosti, ne treba zaboraviti da je prethodno smisljena prijava za projekt prihvaćena i vrlo dobro ocijenjena, od strane neovisne komisije u Zagrebu.

Ta dva tjedna su bila nešto novo, svježe, ugodno...koliko god je bilo i naporno. Ptujski Stari grad, njegovi mostovi, vinske „kleti“, mariborsko Pohorje, Bledsko jezero i mogli

bismo tako nabrajati, no nismo mi došli kao turisti, nego radnici: Anamarija i Anto su ponedjeljkom i utorkom pohađali praktičnu nastavu u školskom praktikumu, pod budnim okom „gnjavatora“ Tomića i mentora Štefana, a srijedom, četvrtkom i petkom „rasturali“ mercedese u auto servisu „Dominiko centar“. Bilo je i teških trenutaka: hladnih ptujskih jutara, čežnje za domom, maminom kuhinjom, ali nismo se dali. Pošteno smo odradili svoj dio posla.

Osobno, nije mi žao što sam bio dio tog projekta, jer upoznati nove ljude, nova mesta, drugačiju kulturu nema svoju cijenu. Anamarija i Anto također imaju svoju priču, jer ipak su postali prave medijske zvijezde!

Ljubomir Tomić,
dipl. ing.

ŽIVOTNA AVANTURA

Bilo je to 4. listopada 2010. kada smo u rano jutro krenuli putem Ptuja. S nama su išli prof. Tomić, prof. Brdar i ravnatelj. Putovali smo preko brda i dolina, i bilo nam je vrlo zanimljivo jer nismo znali kakva nas avantura očekuje sljedećih dana. Došli smo u Ptuj ushićeni i radoznali. Prvo smo otišli u Šolski centar Ptuj, gdje smo upoznali ravnatelja, koordinatoricu programa Nadiju i Branku Polanecu ujedno i našeg domaćina. Onda smo otišli do Dijaškog doma, gdje smo se ostali odmoriti od napornog puta. Kasnije smo otišli u DC – DOMINKO, gdje smo radili. Osobno mi se tamo jako svidjelo jer u našoj okolini nema takvo nešto.

Naš prvi radni dan je bio u Šolskom praktikumu, gdje su na praksi bili učenici iz Strojne šole. Naš majstor bio je Stjepan Borković (ŠTEFAN). Tu smo samo gledali i učili što nam je nepoznato, upoznali smo se s raznim instrumentima i specijalnim alatom. Sutra dan smo išli u DOMINKO CENTER gdje smo bili na praksi tri dana u tjednu. To je jedan ogroman servis, specijaliziran za Mercedes.

Tu mi je majstor bio Darko Fajfr s kojim sam se dobro slagao. Tu sam video i naučio mnogo stvari, ali naglasak bih stavio da me naučio da majstor mora biti čist, precizan i samouvjerjen. Prvi vikend smo išli u Maribor, gdje smo šetali po prirodi, obišli smo neke ogromne trgovačke centre...

Kako je vrijeme prolazilo sve nam se teže bilo oduprijeti nostalгији prema domu, tako da smo te nedjelje Anamarija i ja odlučili sami pripremiti ručak. Nije bilo baš kao kad mama skuha, ali bilo je jestivo. Dan za danom vrijeme je brzo prolazilo, tako da je došao i zadnji dan našeg boravka u Ptiju. Smjehom smo skrivali tugu što odlazimo, ali isto tako smo jedva dočekali da krenemo kući, jer nam se činilo da cijelu vječnost nismo vidjeli svoje bližnje. Ovo je za mene bila jedna životna avantura. Drago mi je što sam izabran i što je sa mnom išla moja kolegica Anamarija.

Volio bih ponoviti ovo sve, ali samo na dan dva jer bi dva tjedna bilo previše...

Anto Mandura 2. ST1

SPENKUJ PRNJE – spremaj stvari, pospremi sve svoje stvari.

Nekoliko fotki iz radionice

Obrtnička škola Antuna Horvata Đakovo po drugi put u svojoj povijesti dobila je Nagradu šegrt Hlapića kao najbolja obrtnička škola u Hrvatskoj.

ŠKOLA PUNA NASLJEDNIKA ŠEGRTA HLAPIĆA

„Hlapić je bio malen kao lakanat, veseo kao ptica, hrabar kao Kraljević Marko, mudar kao knjiga, a dobar kao sunce...“ Ove rečenice početak su klasičnog djela hrvatske, a usuđujem se napisati, i svjetske književnosti za djecu - Čudnovate zgodе šegrt Hlapića Ivane Brlić Mažuranić. Po postolarskom šegrtu iz te priče nosi ime najuglednija nagrada koju u sustavu školovanja za obrtnička zanimanja može dobiti učenik, stručni učitelj i škola u jednoj školskoj godini. Lijepa je nakana onih koji dodjeljuju ovu nagradu a to su Ministarstvo gospodarstva i Hrvatska obrtnička komora, da potaknu mlađe da budu što sličniji knjižkom junaku Hlapiću - spretni i vješti u svom zanatu, otvorena srca i vedre duše.

Na veliku sreću i naš veliki ponos Škola kojoj sam petu godinu na čelu kao ravnatelj (a u njoj sam zaposlen kao profesor hrvatskog jezika još od 1991.) po drugi puta u svojoj povijesti proglašena je najboljom hrvatskom obrtničkom školom, dobivši spomenutu Nagradu šegrt Hlapić, nakon 1999. i prošle, 2010. godine. Očito da su u našim učenicima prepoznali punopravne nasljednike šegrt Hlapića, a ako već dozivamo književne asocijacije, nismo ni mi nastavnici i stručni učitelji prema njima bili poput majstora Mrkonje, već su i našim zaslugama ovi učenici ostvarili zavidne rezultate.

Neki od najvažnijih kriterija za dobivanje Nagrade su broj upisanih učenika u obrtnička zanimanja (497 učenika s tim da je prošle godine ostvaren rekordan uspis u našu školu od osnutka 1887., ukupno 262 učenik, od čega 187 u obrtnička zanimanja), broj programa koji se izvode u školi (20 programa), uspjesi učenika na državnim natjecanjima (Katarina Livnjak je bila najbolja u konkurenciji pekara, a Josipa Punda najbolja u konkurenciji frizerki; još se je petnaest naših učenika plasiralo na završnicu u državnim natjecanjima. Naša učenička zadruga najbolja je na županijskoj razini), prosječan uspjeh učenika u obrtničkim zanimanjima je 3,67 (vrlo dobar), uspjesi nastavnika i njihovo napredovanje u zvanju (tri nastavnika voditelja međužupanijskih vijeća, jedan savjetnik i sedam mentora, od kojih su čak tri napredovanje ostvarila u prošloj godini), suradnja s institucijama (odlična suradnja s Udrženjem obrtnika Đakovo, s Županijskom i Hrvatskom obrtničkom komorom, rad na izradi autohtonih đakovačkih svenira u suradnji s Muzejom Đakovštine, na državnoj smotri Dani kruha u Vodicama predstavljali smo našu Županiju, baš kao i na 7. Etno-eko u Zagrebu. Nastupili smo još na smotrama i sajmovima u Đakovu, Osijeku, Pakracu, Zagrebu... zapravo, nema ozbiljnije manifestaci-

je u Đakovu i okolicu na kojima ne sudjeluje naša škola, od Đakovačkih bušara do Đakovačkih vezova preko niza humanitarnih akcija...). Sveukupno smo u bodovanju za ovu nagradu ostvarili 43 boda, najviše u cijeloj Hrvatskoj.

Nagradu šegrt Hlapić sam primio, u ime osamstotinjak osoba

Dodjela nagrade za najbolju školu

koji čine našu Školu - učenika i djelatnika - u Hrvatskom narodnom kazalištu 1. srpnja 2010., u nazočnosti cijelokupnog hrvatskog državnoga vrha, na čelu s predsjednikom Ivom Josipovićem i predsjednikom Vlade Jadrankom Kosor. Svi su oni čuli kako je „najbolja škola - izvođač obrazovnih programa za obrtnička zanimanja u školskoj godini 2009./10. - Obrtnička škola Antuna Horvata“ i nagradili su nas gromoglasnim pljeskom. Nagrada je simbolična - diploma nemale materijalne vrijednosti - ali je za taj komad papira više nego dragocjen. Govori kako se isplati truditi i raditi, kako se isplati ne posustati pred poteškoćama, kako se i s učenicima koje ponekad u našem društvu (nažalost ima i takvih stavova) smatraju manje vrijednim, kao što manje vrijednim smatraju i škole koje obrazuju i odgajaju takve učenike, pa i djelatnike zaposlene u njima, pa onda i mlađe ljude koji završe tu školu, iako su oni temelj svakoga društva.

A, eto, mi u našoj Školi pokazujemo kako se ne treba opterećivati predrasudama i ljudskom glupošću, već treba ustrajno raditi, raditi i raditi, pa makar živjeli u vremenu u kojem se ponekad čini da prodavači magle prolaze bolje od onih koji su spremni uložiti znatan trud u rezultate svoga rada. Ali, nagrade poput one koja nosi ime šegrt Hlapića, poka-

Sudjelovanje u Pečuhu

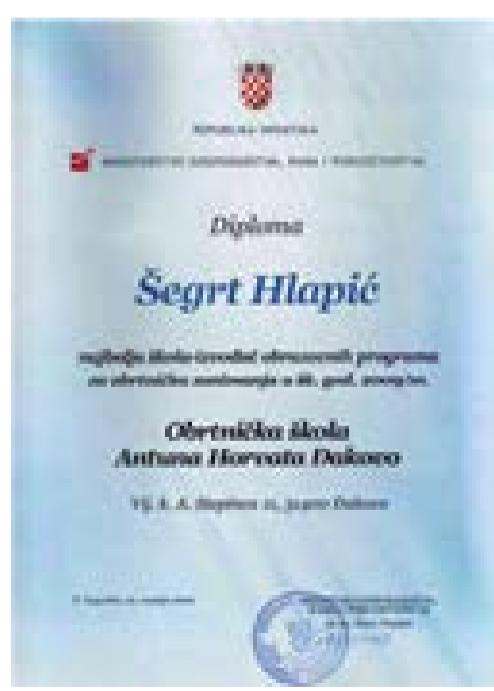
zuju da imaju onih koji prate, prepoznaju i vrednuju rad škola, pa tako i naš rad. Nije slučajno da je naša škola u zadnjih 12 godina dobila dva puta „Hlapića“, Nagradu Grada Đakova 2000., Zelenu povetu Osječko-baranjske županije 2008., da druge nagrade i ne spominjemo.

U prošloj godini Škola je nastavila projekte međunarodne suradnje sa školama Slovenije, Srbije i Mađarske. Naši su učenici i nastavnici nastupali ili se educirali u Pečuhu, Ptuju i Subotici, a ostvarili smo i kontakte sa školama iz Italije (Genova) i Rumunjske (Cluj Napoca); od više nominiranih međunarodnih projekata prihvaćena su dva: Leonardo da Vinci, ostvaren u Ptuju u Strojarskoj školi, te Ljudi za ljude,

humanitarni projekt učenika-pekara.

Teško je, a i nepotrebno nabrojiti sve što smo radili i uradili prošle godine. Na dosegnutom se ne živi, svaki novi dan nosi nove izazove i nove projekte, a naša želja je biti još bolji i još uspješniji. Vjerujem u nastavnike i učenike ove Škole, a da je zdanje naše škole utemeljeno na čvrstoj stijeni, a ne na pijesku, ne govore samo nagrade već i činjenica da postojimo već 124 godine i da danas imamo 720 učenika u 30 razrednih odjela, u odnosu na stotinjak koliko je Škola brojila u svojim prvim godinama.

Mirko Ćurić,
ravnatelj Škole

Razred 4. Pt₁

4. Pt₁: Roman Brajko, Filip Galić, David Grbeša, Branimir Grgić, David Grubeša, Antonio Jurić, Marko Kajgo, Dalibor Kožul, Marina Lukić, Kristijan Matić, Denis Radočaj, Matej Šimić, Antonia Tolić. **Razrednica:** Ljiljana Čališ, prof.

4. Pt2: Mijo Andelić, Marko Bilobrk, Monika Blažević, Anita Čorić, Mario Drenjančević, Domagoj Duvnjak, Eva Grgić, Ivana Grizak, Marija Ivaković, Viktorija Jakovljević, Ilijana Jelečević, Valentina Lučić, Tomislava Milković, Barbara Paponja, Josip Radoš, Antonio Tolić, Andrea Zelić, Ivan Živković. **Razrednica:** Sanja Malević, dipl. ing.

Razred 3. D/P

3. D/P: Ivan Andrijević, Marko Barišić, Krunoslav Hora, Dražen Josipović, Antonio Klapirić, Antonio Krunić, Hrvoje Maraković, Marijan Rendulić, Nenad Skejo, Josip Šependiev, Ivan Žonka, Vedran Begović, Božo Ćurić, Željka Ferić, Ana Horvat, Pavo Kretonić, Igor Rajci, Nikola Ručević, Domagoj Stažić. **Razrednik:** Luka Duvnjak, ing.

Razred 3. F/St

3. F/St: Magdalena Antunović, Rebeka Brajko, Kristina Bunarkić, Ana Havrišan, Adisa Hodžić, Ivana Kaselj, Anamarija Knol, Josipa Mirković, Josipa Nikolić, Irena Pitner, Zrinka Puljić, Daria Šebalj, Ines Terzić, Ana Tunuković, Andrea Zilinski, Hrvoje Begović, Damjan Brataljenović, Krunoslav Delbijanko, Tomislav Jurić, Tomislav Magić, Ilijan Mikloš, Ivan Šarčević, Mario Vrtarić. **Razrednica:** Ivana Drobina, dipl. ing.

Razred 3. G/SL

3. G/SL: Karlo Bahmet, Ivan Bonić, Tomislav Divjak, Zoran Fuljetić, Ivan Išasegi, Josip Jančikić, Tomislav Kryk, Fabijan Marčičević, Josip Poljarević, Antonio Posavčević, Ivan Vujnović, Mato Vujnović, Luka Škrapić, Luka Zorić, Antonio Grlić, Marijo Ivanković, Marko Knol, Hrvoje Petrović, Kristijan Rajci, Mario Miladinović, Marko Poplašen. **Razrednica:** Mira Homotar, prof.

Razred 3. EL

3. EL: Matej Čališ, Ante Horvat, Toni Karas, Tihomir Kljajić, Roko Majer, Ivan Sijarto, Antun Cvitković, Mate Drmić, Ivan Goluža, Domagoj Hanulak, Goran Jakobović, Branimir Lovrić, Manuel Martinović, Tomislav Milošević, Marin Mlakić, Damir Skok, Egzon Ćamili, Darko Dravec, Ivan Fogadić, Josip Gjalić, Antonio Zuzjak, Karlo Humek. **Razrednik:** Danijel Slačanac, ing.

Maturanti

Zlatouvez

Razred 3. St

3. ST: Ivica Aščić, Marko Bunoza, Nikica Davidović, Josip Dubravac, Tomislav Franjić, Krunoslav Glavašević, Zlatan Janković, Benjamin Joskić, Mato Kukrika, Zoran Majstorović, Zvonimir Mikloš, Pavo Paloš, Zvonimir Sabok, Marijo Šejić, Alen Ševarac, Matija Šušak, Marko Tadić, Marko Baruišić, Tomislav Barušić, Marko Kolarević, Jurica Rašić. **Razrednica:** Slavica Tadić, dipl. ing.

Razred 3. K

3. K: Katarina Adrić, Marija Adrić, Josip Ambrušić, Valentina Apati, Zdenka Barna, Antonio Beljan, Miroslav Blagojević, Marijana Bošnjak, Amanda Brajković, Igor Brlošić, Ivica Bujdoš, Anita Divjak, Ivana Dlugoš, Valentin Grigić, Nikolina Gusić, Brigita Hižman, Josip Jurić, Marija Kenig, Valentina Mihaljik, Sarah Miler, Jelena Ninković, Mario Prokop, Davor Svalina, Stjepan Topolovec, Zvonimir Vuksanović, Magdalena Židić, Robert Živković.
Razrednik: Željko Bionda, dipl. ing.

Šuška na modnoj pisti

Od kukuruzne šuške do modne revije

Suho lišće s kukuruznog klipa, kod nas u Slavoniji poznato kao šuška ili komušina, u prošlosti se upotrebljavalo kao punjenje za madrac u sirotinjskim kućama. Ponekad bi neko kreativno dijete od šuške napravilo lutku, jer nije bilo drugih igračaka. Gledajući stare hrvatske filmove i serije mogli smo se samo čuditi i diviti kreativnosti ljudi u prošlosti, koji su znali iskoristiti sve što mi danas obično odbacimo kao nepotrebno.

Danas, u 21. stoljeću, nakon berbe kukuruza, šuška se ostavlja na polju i spaljuje, ili se zaore. Nitko baš previše ne misli na to suho lišće s kukuruznog klipa. Međutim, opet su se našli kreativni ljudi i pokazali nam da se i danas šuška može pretvoriti u lijepu ukrasnu i u dodatni izvor zarade.

Naime, gospoda Mirjana Eržić iz Osijeka iz udruge „Šuška“ posjetila je 19. 11. 2010. našu školu i pokazala nam kako se izrađuju ruže i lutkice od šuške. Za sve znatiželjne i kreativne osobe bila je organizirana radionica. Tako su u učionicu br. 14, gdje se odvijala ta radionica, navorvali agroturistički tehničari, tekstilke i frizerke. Radioniku su došle vidjeti i poneke profesorice kako bi naučile praviti ruže. Uz rad se moglo čuti i zanimljivih priča o „šuški“, koje je danas sve manje u svakom obliku (novac o.a.).

Svoje uratke u obliku modne revije učenici su pokazali na velikom odmoru u školskom holu. Napravili smo tom prilikom male slavonske

Svatovi ukrašeni šuškavim ukrasima

svatove. Mlada je nosila buket napravljen od ruža od šuške, a djeveruše su nosile haljine od jutenih vreća kojima su modni detalj bile male ružice od šuške.

Modnu reviju su pratili školski tamburaši i učenički fotoaparati, jer kakvi bi to bili svatovi bez dobre glazbe i fotografa. Koordinator cijele eko-radionice je bila prof. D. Scharmitzer, a modne revije nastavnica S. Radnić. Naši učenici su pokazali da su uvijek spremni za ovakve oblike nastave.

„Vidimo se opet u nekoj novoj kreativnoj radionici“, rekla je na kraju gospoda Mirjana Eržić.

Magdalena Antunović 3. F/St

Ukrasi za kosu od šuške

Prvo nam treba dobra ideja!

Što bismo mogli napraviti od šuške?

Sve što nas okružuje u Božićno vrijeme je dio naše tradicije. Znamo li što to sve znači?

BOŽIĆNI OBIČAJI U NAŠIM KRAJEVIMA

Jaslice

Adventski vijenac

Božićno drvce ukrašeno ukrasima od šuške

Božić se kao kršćanski blagdan u svakom narodu obilježava na poseban način čineći dio njegove etnografske baštine.

Advent ili došašće je vrijeme priprema za dolazak i rođenje Isusa Krista, a sastoji se od četiri tjedna koja neposredno prethode Božiću i koji simboliziraju četiri tisućljeća, koliko je po Bibliji prošlo od stvaranja svijeta do Kristova dolaska. Kroz adventsko vrijeme naša se razmišljanja i osjećaji kreću u prošlost, sa sjećanjem na prvi Kristov dolazak, i u budućnost, s nadom u njegov ponovni povratak. Svako jutro drže se mise zornice, a vjernici pristupaju isповijedi i pričesti, pa stoga Božić ima značenje obnove i novog htijenja u vjerničkom životu.

U novije vrijeme sve prisutniji znak Adventa, koji ukazuje na Božić i poziva na obiteljsku molitvu, je adventski vijenac, koji se plete od zimzelenu grančica, ali tako da nema početka ni kraja što označuje vječnost. U vijenac se stavljuju četiri razdjelnice u ljudskoj povijesti: stvaranje, utjelovljenje, otkupljenje i svršetak.

Jedan običaj koji se sačuvao do danas jest običaj sijanja božićne pšenice kao simbola obnove života i plodnosti. Na dan Svetе Barbare ili Svetе Lucije sije se pšenica, simbol života u katolička i pripravlja se zelenilo za ukras kuće i stola kod svetkovnjaka Božića. Do Božića pšenica lijepo naraste u posudi ispunjenoj vodom, te tako ukrašava božićni stol. Da bi izgledala lijepo, pšenica se podrezuje i ovija hrvatskom trobojnicom, a u nekim se krajevima posred pšenice stavlja svjeća. Nakon Božića, pšenica se daje pticama jer se ništa iz ovog svetog doba ne smije baciti. Prema narodnom vjerovanju, gustoća iznikle pšenice, boja i sočnost njezinih vlati, predviđa bolju ili lošiju žetvu iduće godine.

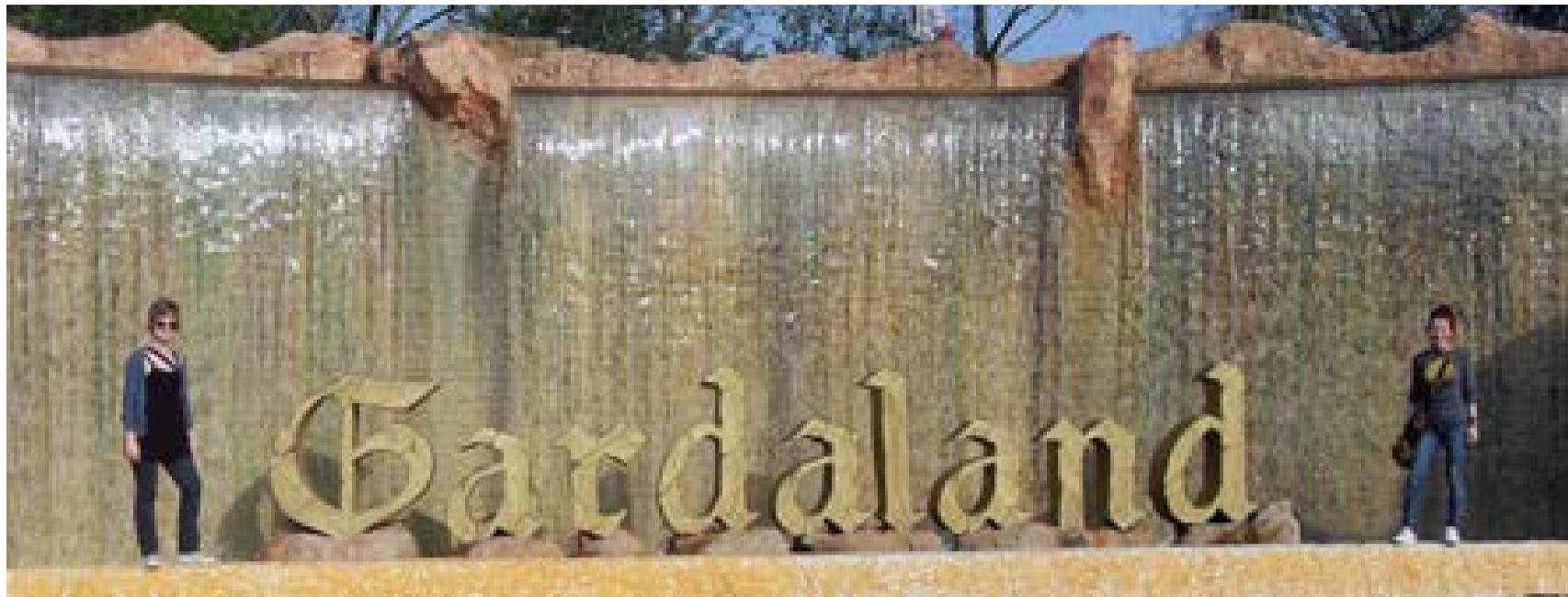
Božićno drvce, a negdje i samo zelene grane, su osobito vidljiv božićni simbol. Okićeni borovi danas stoje po gradskim trgovima i pred javnim zgradama. U kućama i u stanovima oni su središte oko kojega se okuplja obitelj i darivaju djeca na Badnjak, ili na Božić. Prema se može uočiti pretkršćanska ili nekršćanska pretpovijest tog njihovog unošenja božićnog drva ili zelenila u domove, danas je to neizostavan znak slavljenja Božića. U osobit događaj obiteljskog zajedništva pripada kićenje bora u kući, a pod bor se redovito stavljuju i jaslice.

Jaslice, koje se stavljuju pod božićno drvce izravno ukazuju na događaj koji se proslavlja - noć Isusova rođenja i jasno označuju da se on rodio u štali. Nekada su se jaslice radile od gipsa, gline ili drveta, a nalazile su se samo u crkvama i bilo je pitanje časti napraviti što veće i vjerodostojnije jaslice. U njima su likovi Isusa, Marije i Josipa, pastira, trojice mudraca i njihove pratnje, a zatim vola i magarca te ovaca i deva. Danas su jaslice našle mjesto gotovo ispod svakog božićnog drvca.

Ove godine su jaslice pronašle svoje mjesto i u našoj školi u što ste se mogli uvjeriti tijekom predbožićnih dana. Ono po čemu se ove jaslice razlikuju od ostalih jaslica jest da su likovi izrađeni od šuške. Isto tako je i božićno drvce naše škole okićeno ukrasima izrađenim od šuške. Svoj trud i vještinu slaganja jaslica, kićenja bora i pravljenja adventskog vijenca su ove godine pokazali učenici iz različitih razrednih odjela pod vodstvom profesora D. Kusture, M. Klepo i D. Scharmitzer. Bitno je da se i u našoj školi osjetio blagdanski duh iščekivanja i proslave Božića koji u nama budi naljepše i najtoplje osjećaje prema bližnjima.

Dubravka Scharmitzer, dipl. ing.

Učenička ekskurzija u Italiju

Putovanje u zemlju snova

Kako nam je lijepo

Na ulazu u Gardaland

Malo odmora za umorne noge

Od izlaska našeg zadnjeg broja Zlatoveza odvijale su se mnoge ekskurzije. S obzirom da je Zlatovez uvijek s vama na putu, donosimo vam izvještaje s nekih od njih. Ono što je neobično je to da su čak dvije ekskurzije išle u Gardaland, dakle šest razreda naših učenika s ponekim profesorima posjetili su ovu svjetski poznatu destinaciju. Mogli bismo reći da je Gardaland bio top destinacija učenika Obraćničke škole A. Horvata. Jedni su tamo bili proljetos, a drugi jesen. Nije bitno vrijeme kada su išli, bitno je da su se svi dobro zabavili i da će im to zauvijek ostati u sjećanju.

Ovaj nevjerojatan događaj zbio se 9. travnja 2010. Vrijeme polaska je bilo zakazano u ranim jutarnjim satima

ispred škole. Putnici su bili učenici tadašnjeg 3. Pt1, 3. Pt2 i 4. Pt1 razreda. Sveukupno 34 razuljarene glave željne zabave uz pratnju nama dragih razrednica i profesorica Ljiljane Čališ, Sanje Malević i Katice Doko.

Prvo glavno odredište je regija Veneto, grad Padova u koji dolazimo u popodnevnim satima. Glavni razlog posjete ovom izvanrednom gradu su njegove kulturno-povjesne znamenitosti. Jedna od zanimljivijih je Prato della Valle, 90,000 m² veliki eliptični trg. To je trg okružen jarkom na kojem se nalazi 78 skulptura slavnih građana Padove. Zanimljivost trga se krije u pričama od kojih je jedna o tome kako su neki imućniji građani plaćali da se njihova statua

nađe među statuama onih koji su svoje mjesto zaslužili. Posjetili smo još i Baziliku svetog Antuna, u kojoj se nalaze njegove relikvije te njegov grob. Među posjećenim znamenitostima bila je i crkva sv. Leopolda Mandića, svećenika i ispovjednika koji vuče korjene iz naših krajeva.

Sljedeća destinacija je hotel Marko Polo u blizini Verone, na jezeru Garda. Smjestivši se u sobe, slijedila je večera. Moramo priznati da hrana u hotelskom restoranu i nije bila zadivljujuća, ali nama to i nije bilo pretjerano

bitno. Tko uopće može misliti o hrani kada je sutra dan koji će nam vječno ostati urezan u pamćenje kao dan kada smo osjetili najveću količinu adrenalina u krvi. Nakon večere su neki od učenika s profesoricama šetali uz obalu jezera i posjetili, kako su nam oni to rekli, žabljji restoran. Prostor je bio zelene boje i prepun žaba koje, na svu sreću, nisu bile žive. Ostatak ekipa je ostao cijelu večer u krugu hotela, ali pod jednim uvjetom, da ne otjeramo ostale goste iz hotela, pa nam je plaža uz jezero bila "utočište".

Pred crkvom sv. Leopolda Mandića u Padovi

Pisma Juliji

PUĆI PO ŠAVOVIMA – kako se naljutiti, od bijesa biti izvan sebe, ne moći kontrolirati osjećaj bijesa. Osim ovog izraza koriste se i zrazi: **OTKAČITI, PROLUPATI.**

Pa se ti smrzavaj, na +30°

I konačno smo dočekali jutro. Spremanje, doručak i u Gardaland. Vrata "raja" otvaraju se točno u 10 h uz nastup maskota. Sve što vam je potrebno je ulaznica i kartica parka, i avantura može početi. Nije važno koliko vam je godina i volite li lude vožnje, sa sigurnošću vam mogu reći da će vam se svidjeti.

A sada krenimo redom. Na prvo mjesto svatko bi stavio najveću atrakciju parka, a to je Blue tornado (Plavi tornado). Na prvi pogled znate kako je dobio ime, plave je boje, a u vožnji koja traje svega 20 sekundi shvatite zašto tornado. Velikom brzinom vas po tračnicama vozi vlak, a nogama ne možete dodirnuti nikakvu čvrstu površinu. Nevjerovatan osjećaj je i kada se ustanete iz sjedala i tek tada možete udahnuti malo kisika i krenuti dalje. Kao sljedeću atrakciju navela bih Slobodni pad. To je toranj visine 60 metara. Sjedanjem u samo sjedište shvatite da ste krivo postupili. Put do te visine traje 10-ak sekundi. Pogled je nevjerovatan. Jedna strana gleda prema cijelom zabavnom parku, a s druge strane jezero Garda držite na dlanovima. I kada pomislite da je to sve u 3 i pol sekunde nadate se na tlu. Izrazi lica ljudi koji izidu iz prostorije gdje je početak i kraj ovoj atrakciji govore sve. Sljedeća vožnja je Mamut. Inspirirani prapovješću osmisili su vlakić koji prolazi velikom brzinom između umjetnih planina i skulptura mamuta. Hladan zrak vas obavlja i imate osjećaj kao da je sve stvarno.

Sada se malo odmorićemo od ludih vožnji, slijedi 4D kino. Velika prostorija s redovima sjedala i velikim ekranom. Film kreće, a vi

"sudjelujete" u njemu ili vam se to barem tako čini. Osjetite svaki drhtaj, kapiljice vode vas prskaju i mislite da će se svakoga trenutka nešto zabit u vas. Trebate li nakon svega osvježenje i želite nešto hladno što uključuje vodu, vaše sljedeće odrediste je Aqua world (Vodeni svijet).

To je sve što ćete saznati iz ovog članka o Gardalandu, a ako želite saznati više uputite se i vi tamu i osjetite okus adrenalina.

Ponovni dolazak u hotel i osjećaj razočarenja završetkom avanture. Još samo jedna noć koju smo proveli na starom mjestu uz jezero. Druženje, pjesma i smijeh odjekivali su duboko u noć, a vraćanje u stvarnost nikome nije padalo na pamet.

Sutradan u jutro, polazak. Idemo u Veronu, grad Romea i Julije, najvećih ljubavnika svih vremena. Posjetili smo Piazzau bra koja se nalazi ispred veličanstvene arene, piazzau delle erbe s mnoštvom štandova od kojih ne možete odsetati, a da ne kupite barem jedan od suvenira: sliku Romea i Julije ili pak malu figuricu najpoznatijeg lažljivca svijeta, Pinocchia. Ako si želite sreću u ljubavi, u prolazu ispred Julijina balkona morate zalijepiti papirić s ljubavnom porukom ili barem žvakaću gumu ako vam papir nije pri ruci. Sve što je vrijedno naših pogleda je viđeno. Sada nam preostaje samo shopping i povratak kući.

U Đakovo smo stigli ne-tom prije ponoći s osmjesima na licima što vidimo svoje najdraže, ali s tugom u srćima što je našem putovanju u zemlju snova došao kraj.

Marija Ivaković 4. Pt2

BITI UDAREN– svojim ponašanjem odudarati od normalnog ponašanja, ali ne u negativnom smislu, biti lud, biti drugačiji od ostalih. Sinonim ovom izrazu bio bi: BITI OPIĆEN

Rollercoaster, kao na filmu

Tri nezaboravna dana

Nakon nekoliko mjeseci iščekivanja i preslušavanja priča o Gardalandu konačno je došao dan kada i mi krećemo u pustolovinu života. Ovaj put je to bio 3. El, 3. St i 3. Pt razred. U autobusu na putu u Italiju je bilo svega, viceva, šala na tuđi račun, svako odmaralište je bilo naše, pa mi se činilo da zaista dugu putujemo...ili je to zato što nisam mogla dočekati da dođemo.

Uzbuđenje i atmosfera su rasli kako smo se približavali hotelu u kojem smo trebali spavati. Konačno smo stigli u hotel San Vito!!! Nitko od uzbudjenja nije znao što radi, jedni su lomili ključeve od soba, drugi su zaglavili u liftu, neki (ili bolje da kažem neke) su već bacali poglede na Talijane, a bilo je i onih koji su već bili na terasi i pili „sokice“. Lagali bismo kada bismo rekli da smo bili zadovoljni hranom u hotelu, ali je zato sve ostalo bilo OK!

Sljedeće jutro smo krenuli u Padovu u obilazak Crkve sv. Antuna Padovanskog, a zatim u Gardaland gdje smo proveli ostatak dana. Iako su redovi za vožnje bili poprilično dugi uspjeli smo pogledati cijeli Gardaland. Svi smo bili puni novih doživljaja, jer te neke stvari doista ostavljaju bez daha.

Tri dana su brzo prošla i već je bilo vrijeme za povratak kući, što baš nikoga nije oduševilo. Čim smo prešli hrvatsku granicu, nastavila se naša ovisnost o Facebooku, tako da su se naši doživljaji ubrzano mogli pronaći. Bili smo nestrpljivi podijeliti ove lijepе trenutke s ostalim prijateljima koji nisu imali tu sreću putovati u Gardaland. Svima je bilo ludo i nezaboravno, kao i na svakom maturalcu.

Jasna Markić 3. Pt

Mamute, evo stižem!

Sveti Ante pomagaj!

Balkon je tu, a gdje je Julija?

NAGRADNO PUTOVANJE ZA NAJBOLJE RAZREDE NAŠE ŠKOLE

Ja sam Varaždinec, Varaždinec domovine sin

Mnogi od nas ne znaju da se svake školske godine bira najbolji razred Obrtničke škole u poljoprivrednim zanimanjima i u obrtničkim zanimanjima. Tako je komisija na kraju prošle školske godine odredila da je najbolji razred u poljoprivrednim zanimanjima bio 3. Pt2 razred kojem je razrednica profesorica Sanja Malević. U obrtničkim zanimanjima titulu najboljeg odnio je 3. D/Fot/T razred profesorice Ljubice Duvnjak. Ovi razredi su zbog svog uspjeha nagrađeni jednodnevnom ekskurzijom, a sami su izabrali da to bude grad Varaždin. Čestitamo i učenicima i razrednicama!

Ovo su najpoznatiji stihovi pjesama o Varaždinu, a možda i najstariji? Grad se spominje što ja znam od kada - bitno je da sam tamo bila i da me se grad zaista dojmio, možda i zbog neočekivanog razloga zbog kojeg sam ga posjetila... Tabanala sam Šetalištem Josipa Jurja Strossmayera koje okružuje Stari grad gdje je jedan od nekoliko varaždinskih muzeja. Kako izgleda Stari grad Varaždin, vidljivo je na papirnatoj novčanici vrijednosti pet kuna. Sada se ta novčanica gotovo i ne može naći u opticaju, jer je tiskarskom greškom Starigrad prikazan kao u ogledalu - što je ustvarost lijevo na banknoti je desno i, naravno, obratno! Da ne skrenem s teme, biti u Varaždinu, a ne posjetiti tamošnje groblje, isto je kao da u Egiptu ne posjetite piramide u Dolini kraljeva, u Indiji ne pogledati Taj Mahal ili... - mogla bih navesti niz drugih znamenitosti iz svijeta, ali također i iz bližeg nam okruženja. Varaždinsko groblje nije baš nešto posebno, barem na mene nije ostavilo neizbrisivo sjećanje. Holtkulturno je zaista gotovo savršeno, ali zar i naše, đakovačko, nije? Nisam zapazila nikakve spomenike umjetničke vrijednosti koji plijene pažnju. Uobičajeni anđelčići i drugi nadgrobni ukrasi na rubu kiča. Osim groba Ivana Padovca, čovjeka koji je patentirao dvovratnu sitaru u dvadesetom stoljeću, ima još mnogo grobova poznatih ljudi iz naše povijesti. Ipak, svima znanima i neznanima neka je laka hrvatska zemljica!

A zemlja je u Varaždinu malo hrvatskija u odnosu na veći dio Lijepje naše, jer je taj grad od 1756. do 1776. godine bio glavni grad Hrvatske. Tada je došlo do velikog požara, pa je

Ulaž u Stari grad

Spomenik Grguru Ninskog

primat prijestolnice prepusten Zagrebu. Varaždinci su, u strahu od mogućih novih požara, 1864. godine osnovali dobrovoljno vatrogasno društvo, prvo u Hrvatskoj, pa i šire. Ovako mi je svu pozornost privukla barokna jezgra grada, očuvana i uređena kao da nije građena prije 4 - 5 stoljeća. Ima tamo mnogo toga lijepog i prelijepog za vidjeti. Sad mogu samo zamisljati kako to izgleda u vrijeme Špancifesta koji svake godine vraća sadašnjost u prošlost. Gradom španciraju (šeću) dame i gospoda odjeveni u barokne odore, a isto tako kostimirana balavurdija trčara od štanda do štanda, a tamo nema što nema: prvo jesenje kestenje, licitarski proizvodi, rukom rađeni suveniri, proizvodi starih pomalo zaboravljenih zanata i tek ponegdje - neke novotarije. Pažnju privlače raznobojni i raznoliki ulični zabavljači, svirači, pantomimičari i žongleri.

Eh, što bih dala da mogu posjetiti Varaždin u te dane! Možda bih susrela i njihovog gradonačelnika Ivana Čehoka koji s kosom do ramena i bujnom crnom bradom i danas izgleda barokno. Varaždinska županija je vrlo gusto naseljena (150 stanovnika na kvadratnom kilometru), a sam grad Varaždin ima preko 40 000 stanovnika. Nedaleko, samo 12 kilometara dalje, nalaze se poznate Varaždinske toplice, termalno lječilište poznato još iz antičkog doba. Svi mogući darovi prirode pronalaze svoj način da ti kažu dodi i upoznaj me, pa zaista zašto i ne biste?

P. S. Hvala Googlu i Wikipediji, pa saznajem: Varaždin se prvi put spominje 1181. godine. Ajme, stariji je od Đakova - naš pisani rođendan datira iz 1239. godine.

Ivana Grizak 4. Pt2

Već tradicionalno početkom školske godine učenici Obrtničke škole putuju u Zagreb na Velesajam. Nekada je škola bila i izlagač na ovom svjetski poznatom sajmu, no ove godine smo išli isključivo kao značajniji posjetitelji

ZAGREBAČKI VELESAJAM

Dana 24. rujna 2010. u ranim jutarnjim satima uputili smo se prema Zagrebu. Putem nas je pratila gusta magla kroz koju nismo ništa mogli vidjeti. Dolaskom u Zagreb otisli smo u kratku kupovinu u veliki trgovački centar Avenue Mall, te se uputili u Muzej suvremene umjetnosti. Muzej je oduševio mnoge učenike, no najviše ih je fascinirao eko-tobogan kojim se većina učenika i spustila i na taj način pronašla izlaz iz muzeja. Nakon razgledavanja muzeja, krenuli smo prema Zagrebačkom velesajmu. Tamo nas je čekalo mnogo izlagača iz Hrvatske i iz drugih država. Razgledavali smo razne glazbene instrumente, računala, izume te još mnogo drugih stvari koje su nas oduševile. Razgovarali smo s mnogim izlagačima o njihovim proizvodima, poslu, te smo neke od njih i testirali i uvjernili se u njihovu kvalitetu. Sajam smo nažalost ubrzno morali napustiti, te krenuti prema autobusu koji nas je vratio u Đakovo. Stigavši u Đakovo, uputili smo se prema svojim kućama sretni što je i ovo putovanje za nas bilo ugodno i korisno.

Tomislav Magić 3. F/ST

Aktivnosti naših učenika i profesora

Mali gosti - VELIKI UČENICI

Prvašići OŠ Ivan Goran Kovačić su na poseban način obilježili Dane zahvale za plodove zemlje. Oko 40 učenika došlo je u listopadu u našu školu vidjeti plastenik gdje su imali priliku vidjeti biljke koje učenici ovde sa svojim profesorima uzgajaju. Prof. Drago Smoljo i prof. Mirjana Klepo su malim značajnjim glavama predstavili rad učenika i sve ih počastili jabukama. Vidjeli su različite presadnice, ali i cvijeće u posuđu. Bilo je tu raznih komentara i svakojakih pitanja:

„Baš je kod vas u plasteniku super, samo gdje su tu klupe za učenike?“ - rekao je mali Lovro.

Svi su bili zadovoljni i rekli su da će opet doći.

Dubravka Scharmitzer, dipl. ing.

Učenici osnovne škole u posjeti školskom plasteniku

NIKAVAJDE – nema veze, ništa važno, ne brini se.

Po drugi put u našoj školi održana manifestacija

“POKAŽI ŠTO ZNAŠ”

U školi se svake godine održava program prilikom kojeg svi učenici imaju priliku pokazati ono čime se bave u slobodno vrijeme. Svatko može pokazati svoj umjetnički talent. Nije to baš kao na televiziji u sličnim emisijama, ali pomaže učenicima da se na neki način riješe treme i da pokažu svoj talent. Ove školske godine se takva vrsta programa pod nazivom *Pokaži što znaš* odvijala 10. prosinca u školskom holu. Prva koja je te večeri pokazala svoj talent je učenica Anita Ljubičić koja nam je prikazala svoje crteže inspirirane crtanim filmom „Kralj lavova“. Učenik Miroslav Lasić je predstavio video film na kojem pokazuje svoje izvedbe na motoru koji su njegova velika ljubav. Pokazao nam je kakve se akrobacije mogu izvesti na takvoj vrsti motornog vozila. Sljedeća učenica koja nam je predstavila svoj talent je učenica Barbara Ljubičić, koju većina nas već poznaje iz poznate televizijske emisije *Supertalent*, gdje je pokazala da zna dobro opnašati životinje. U školskom talentu je pokazala da zna i dobro plesati. Usljedio je glazbeni program u kojem je prvo nastupio učenik Gabrijel Henc, koji je na svojim klavijaturama odsvirao nekoliko pjesama. Nakon Gabrijela i klavijatura, nastupio je i učenik Josip Rakušić s harmonikom. On nam je također odsvirao i odpje-

Josip Rakušić

Rock band Gridlock

vao jednu pjesmu. Na kraju prvog dijela programa nastupila je učenica Marija Jozić koja nam je odpjevala pjesmu „Neka ljudi govore“ koju je posvetila jednom dečku.

U drugom dijelu programa nastupila je rock grupa po nazivom Gridlock koja je svojom svirkom podigla atmosferu i oduševila ljubitelje ovakve vrste glazbe.

Moram priznati da je sve skupa bilo jako zanimljivo.

Dora Lončar 1. Pt1

Učenici su gromoglasno podržavali svoje kolege

Barbara Ljubičić s plesnom točkom

Gabrijel Henc na klavijaturama

Plesna skupina Miha

Marija Jozić

MALO SMO SI PERSPEKTIVA – biti umišljen. Izraz koji se upotrebljava za osobe koje se ponašaju kao da ne trebaju nikoga i ništa s ovoga svijeta.

Zašto učenici imaju potrebu stupiti u spolni odnos što ranije?

Što kad hormoni podivljaju?

Spolnost je sastavni dio ljudskog života i utječe na naš um, na naše misli, ponašanje, na odnose s drugim ljudima, te na doživljavanje sebe kao osobe. To nam je svima jasno, jer teško je pronaći srednjoškolca koji nikada nije makar na trenutak pomislio na to, a da ne spominjemo kako se upravo o tome priča na svakom školskom hodniku, prilikom svakog školskog odmora. Nije to nikakvo čudo jer smo upravo u godinama kada hormoni divljaju u nama. Ponekad ne možemo ni sami sebe prepoznati. Problemi nastaju kada se učenici ne znaju nositi s promjenama koje nam dolaze u pubertetu. Tada nastaju problemi u komunikaciji, često se povlačimo u sebe, skrivamo svoje osjećaje ili opet na suprotnu stranu pretjerano često govorimo o tome, neprestano mislimo o tome i što je najgore ponašamo se kao nasilnici što zapravo ne želimo. Sve je ovo naša svakodnevница.

Proučavajući neke statistike došli smo do podatka da u Hrvatskoj većina mladih stupa u spolne odnose prije 20-te godine. To je valjda trend modernog čovjeka, ili je možda i prije tako bilo, ali se o tome nije govorilo, razgovaralo – to je uglavnom bila zabranjena tema. Svi znamo da bi mladi koji su ipak odlučili steći spolna iskustva trebali koristiti zaštitu ako zbog ničeg drugog onda zbog zaštite od spolno prenosivih bolesti. Česte su i maloljetničke trudnoće o kojima se u zadnje vrijeme također često govoriti, ali dok se to ne dogodi nama ili nekome od naših bližnjih jednostavno ne želimo razmišljati o tome. Trebamo se prije svega ponašati odgovorno i razmišljati o posljedicama svojih postupaka. Kad smo već kod toga važno je naglasiti da je najučinkovitija metoda i najbolja zaštita od svih bolesti i neželjene trudnoće suzdržavanje od spolnog odnosa ili APSTINENCIJA.

Pitali smo se što o svemu ovom misle učenici naše škole, kakva su njihova iskustva kada je riječ o spolnosti i svemu što nam ona donosi, pa smo proveli anketu s pitanjima na koja su nam odgovorili učenici od prvog do četvrtog razreda. U anketu smo uključili 150 učenika, od toga su 85 mladića i 65 djevojaka. Anketu je pokazala da je u školi 70% učenika spolno aktivno, kada je riječ o dečkima, dok su učenice, odnosno, djevojke nešto manje spolno aktivne, oko 46%.

U najvećem broju učenici – dečki stupaju u spolni odnos s 15 – 16 godina, njih čak 50%, dok djevojke počnu tu dobnu granicu na 17 godina kada njih 48% stupa u spolne odnose. Iznenadjuće podatak da samo njih 12% čeka ili je dočekalo 18 godina kao bi postali spolno aktivni. Ovo možemo povezati s činjenicom da svi žele prebrzo odrasti.

Oni koji su spolno aktivni najčešće koriste prezervative, njih oko 75%, no zabrinjavačina da čak 30% anketiranih učenika ne koristi nikakvu zaštitu prilikom spolnih odnosa. Pitali smo ih kako bi postupili u slučaju da trebaju postati roditelji - oko 64% muških učenika bi prihvatio svoje dijete, a njih 36% ne bi htjeli sudjelovati u odgoju svoga djeteta, dok bi 75% djevojaka prihvatio svoje dijete, a 15% bi pobacilo.

Anketirani učenici kao najveći problem ističu to što se u školama premalo govori o spolnom odnosu. Njih čak 70% smatra da bi se trebalo više i otvorenoje govoriti o spolnom odnosu, i u školama i kod kuće. Čak 48% učenika je reklo da kod kuće NIKADA ne razgovaraju o tome.

Ono što smo na početku ovog teksta naveli da se događa u Hrvatskoj, dakle da sve više mladih prerađeno stupa u spolne odnose potvrdilo se i u našoj školi. Čak 93% muških učenika smatra da je normalno stupiti u spolni odnos prije punoljetnosti, dok je 70% djevojaka koje tako misle.

Zašto učenici imaju potrebu stupiti u spolni odnos što ranije? ???

Zato što 32% dečki i 21% djevojaka opsjednuto mislima o spolnom odnosu, željenom ili stvarnom, dok je 35% mladića i 18% djevojaka ponakad opsjednuto mislima o spolnom odnosu.

ZAKLJUČAK:

U našoj školi je veliki postotak spolno aktivnih učenika koji nisu dovoljno informirani i ne koriste zaštitu, što je iznimno važno i zbog spolno prenosivih bolesti i zbog neželjene trudnoće, čega su vrlo svjesni. U većini slučajeva prihvaćaju odgovornost za svoje ponašanje, ali ipak smatraju da bi se o tome trebalo više razgovarati.

Anketu izradile:
Monika Ramač, Sandra Kolar i Maja Topalović 2. Pt2

„Nemoguće je održati uljudbu u kojoj 12-godišnjaci imaju djecu“ – Newt Gingrich

ZGIFTATI – pobjeći s nastave, neopravданo izostati s nekog nastavnog sata.

Evo kako su naši učenici odgovarali na postavljena pitanja!

1. Jesi li spolno aktivna/na?
DA – 60% NE – 40%

2. S koliko si godina stupila/o prvi put u spolni odnos? Ako nisi s koliko bi želila/o?

- a) manje od 15 _____ 17%
- b) 15-16 godina _____ 35%
- c) više od 16 god. _____ 28%
- d) više od 18 god. _____ 20%

3. Koristite li ti i tvoj partner/ica zaštitu?
DA – 71% NE – 29%

4. Koju vrstu zaštite?

- a) kondome _____ 76%
- b) dijafragmu _____ 5%
- c) femidom _____ 3%
- d) prekid snošaja _____ 6%
- e) nešto sasvim drugo _____ 10%

5. Kada bi zatrudnjela, bi li zadržala dijete?
DA – 70% NE – 30%

6. Misliš li da si dovoljno informiran/a o spolnom odnosu?
DA – 72% NE – 28%

7. Misliš li da bi se u školi na nastavi trebalo više i otvoreniye pričati o seksu?

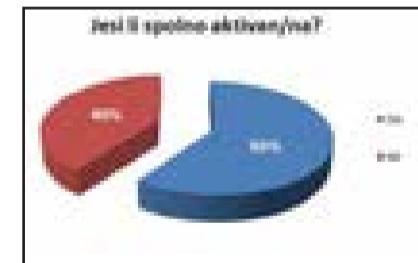
- a) da _____ 68%
- b) ne _____ 6%
- c) malo više _____ 15%
- d) nema potrebe sve znam _____ 11%

8. Pričaš li s roditeljima o temama povezanim sa spolnošću?
DA – 11% NE – 50% PONEKAD – 39%

9. Misliš li da si opsjednut/a mislima o spolnom odnosu?
DA – 27% NE – 46% PONEKAD – 27%

10. Smatraš li prihvatljivim spolni odnos prije punoljetnosti?
DA – 82% NE – 18%

Uzorak: 146 učenika 1. do 4. razreda.

Misliš li da si opsjednut mislima o spolnom odnosu

NA RASTANKU ČETVRTOG JEDANAESTOG

Na rastanku tog dana tužno bijaše
sa mnom sve.
Na srcu mi ostala rana,
jer shvatih da volim te...
Na rastanku tog dana htjedoh dosta toga
reći
ali rekoh skoro ništa,
jer suze su htjeli teći.
Jecalo je srce moje
ko u jesen hladne kiše
bojalo se da te neće vidjet
nikad više....
Polako si krenuo i otišao bez mene.
Odnio si u daljinu samo lijepe
uspomene, ostala sam i ja sama....
Nisam više izdržala,
skrivat suze više nisam mogla,
i polako sam zaplakala...
Gledali su mnogi mene.
Gledali su me zbog plača,
ali moje suze su im rekle:
Ljubav je od svega jača!!!!

Marina Lukić 4. Pt1

NA MJESTU

Na mjestu gdje šuma sniva
slatki san.
Na mjestu gdje zora rudi
svaki dan.
Na mjestu gdje izvor teče.
Na mjestu gdje bez tebe
usnuti nije lako
Na tom mjestu sam još i danas.
Na mjestu gdje su nam se
pogledi sreli
Na mjestu gdje smo bili
ludo zaljubljeni....

Marina Lukić 4. Pt1

TEBI

Stotinu vrhova previsoko,
Stotinu mora predaleko,
ti si ljubavi od mene!
Stotinu suza proliveno,
Stotinu tuga preboljeno,
ljubavi zbog tebe je!
Stotinu riječi izgovorenio,
Stotinu zvijezda poklonjeno,
tebi ljubavi premalo je!
U čitavoj vječnosti
samo jedan život
s tobom
ljubavi prekratko je!

Marina Lukić 4. Pt1

PROLJEĆE

Kraj je veljeće
dolazi nam proljeće.
Sunce sada bolje grijе
sve je puno veselije.
U šumama pjevaju ptice
i skakuću vjeverice.
Dolaze nam dani ljubavi i sreće
dolazi nam proljeće.

Ivana Kovačević 1. Pt1

PRVA I DRUGA

Druga ljubi usne tvoje, druga mrsci kose
tvoje
drugoj sreću ti si dao.
Ali uvijek bit će ja prva ljubav jedina,
nikad ne zaboravljena.
Drugoj ćeš dati sve, mladost, nade, godine,
snove duše ranjene.
Ali uvijek bit će ja čežnja tvoja daleka
prva ljubav jedina.

Antonia Tolić 4. Pt1

AKO...

Ako ti srce gorko zaplače,
Ako te netko duboko povrijedi,
Ako ti ikada zadrhti duša,
Ako ikada vrisneš u snu,
zovi me ja bit će tu...

Barbara Ljubičić 2. K

****Mnogo je stvari koje želim.
Mnogo je trenutaka
kojima se veselim.
Mnogo je osoba kojima se divim,
al ti si ono zbog čega živim.****

Barbara Ljubičić 2. K

GOSPODIN - MOJ SPASITELJ

Jedna ogromna brana se urušila i poplava je
krenula u smjeru obližnjeg gradića. Kada je stanovništvo upozoreno na nadolazeću poplavu,
jedna se žena odbila evakuirati. Jedan od posljednjih spasilaca joj je rekao da će je prebaciti u neko
više područje, samo kad bi ušla u čamac, no ona
mu odgovorila da je Gospod njen spasilac i da će je
On, ako joj bude potrebna pomoći, čudom spasiti.
Spasilac je otišao.

Kako je voda sve više nadirala, žena je morala
otići na kat. I dok je tako sjedila na svom
prozoru, naišao je neki muškarac u čamcu.
„Dođite“ - rekao joj je - „odveste ću vas na više mjesto.“

Žena je odmahnula glavom i rekla je da vjeruje
u Gospoda i da će je On spasiti.

Ovaj je na to otišao.

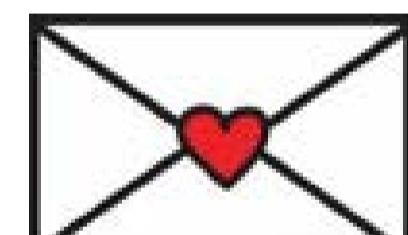
Ubrzo se zbog nadiranja vode morala popeti i
na krov kuće.

Naišao je helikopter i jedan joj je čovjek
iz helikoptera rekao da se popne na ljestve,
pa će ju odvesti na sigurno. „Ja vjerujem da
će me moj Gospod spasiti.“ - odgovorila je.
I ovaj put je čovjek otišao čudom se čudeći.
Kako je vodostaj ponovo narastao, žena se utopila.

Kada je otišla u raj, imala je priliku razgovarati s Bogom. Pitala Ga je zašto je nije spasio od
poplave nakon što je ona iskazala toliku vjeru u
Njega, no Bog je na to odgovorio: „Poslao sam ti
dva čamca i helikopter, a ti si ih sve odbila!“

Slušaj u svemu govor Boga!

Matej Kelbas, 2. Pt1

***Svaka ljubav ima
svoje staro mjesto
ja se našeg sjetim
vjeruj mi, vrlo često.***

Barbara Ljubičić 2. K

****
Zvala sam ga srećom. Jedino sam njegovo
ime izgovarala sa smješkom. Samo sam
njega ljubila s onim žarom, ali sada je
sve u vodu palo, poput kapljice koja se u
vodu spustila. Sve je nestalo. Više se neće ni
primjetiti da smo nekad postojali i bili skupa.
Sve što će od nas ostati je jedna
prazna klupa i urezana imena na njoj....

Antonia Tolić 4. Pt1

Učenik naše škole Tomislav Radoš svojim uspjehom postaje uzor svima

„KOŠARKA JE MOJ ŽIVOT“

Tomislav Radoš

Još uvijek nije ni svjetan što je već sa 16 godina postigao, a vjerujemo kako je tek na početku jedne lijepo sportske priče za koju se nadamo da će dugo, dugo potrajati. Riječ je o mladom košarkašu Tomislavu Radošu, koji je zajedno sa svojim prijateljima iz kadetske reprezentacije Hrvatske donio zlato s Europskog prvenstva koje se igralo u Crnoj Gori. Koliko je naša izabrana vrsta bila superiorna u finalu protiv Litve dovoljno govori podatak da smo slavili rezultatom 80:52.

U svijet narančaste lopte na neki način ga je natjerao otac Josip koji je imao želju da mu se sin bavi bilo kojim sportom, ali Tomislav nije bio pretjerano zainteresiran. Kada je uporni „tata“ video da se on sam neće pokrenuti dao mu je tjedan dana da se odluči hoće li to biti rukomet ili košarka. Na kraju ga je doslovno odveo na košarkaško igralište, te predao u ruke njegovom prvom treneru Marku Vučiću i tu počinje košarkaška priča danas kadetskog prvaka Europe.

Europski košarkaški prvak

Nastupajući za mlađe selekcije košarkaškog kluba Đakovo, vrlo brzo je pokazao veliki talent što nije promaklo ni Davoru Doganu,

tadašnjem izborniku reprezentacije '93. godišta, koji je Tomislava pozvao na pripreme iako je bio godinu dana mlađi od svojih vršnjaka. Od tada je iduće dvije i pol redovito pozivan na pripreme najboljih košarkaša njegovog uzrasta, a onda mu je šest mjeseci prije početka eu-

ropskog prvenstva učinjena nepravda kada nije dobio očekivani poziv. Međutim, poput pravog borca, kakav je i inače na košarkaškim parketima, nije se predao nego samo vidno razočaran na treningu na kojem je to doznao kratko rekao: „*Nema veze, to mi je samo dodatni motiv da im pokažem kako su pogriješili!*“

Nije morao dugo čekati kako bi to pokazao jer je „njegova“ reprezentacija koja se pripremala u Velikoj pozvala đakovačke juniore kako bi odigrali prijateljski susret. Motiva nije nedostajalo, a on je u tom susretu unatoč porazu đakovačkih juniora još jednom skrenuo pozornost na sebe ubacivši 23 koša.

Mjesec dana nakon toga odvoeo je đakovačke kadete na poluzavršnicu prvenstva Hrvatske koja se igrala u Murteru gdje je bio najbolji strijelac. S obzirom da je tom turniru prisustvovao i sam izbornik kadeta, Tomislav je „morao“ dobiti poziv na završne pripreme za europsko prvenstvo. Tamo se uspio izboriti među 12 putnika koje su otputovali u Crnu Goru odakle se vratio s najsjajnijim odličjem – zlatnim.

Kada se vratio u Đakovo, ponašao se kao da nikada nigdje nije ni bio, kao da se nije popeo na europski tron na kojem Hrvatska nije

bila punih 15 godina u tom uzrastu. To potvrđuje prvu rečenicu ovog teksta kada sam rekla da još uvijek nije svjestan što je sa 16 godina postigao. Bit će, ako ne prije onda za 10-ak godina!

Želje prvoligaških klubova iz regije, a i šire, da ga dovedu u svoje redove postojala je i prije ovog uspjeha, a nakon toga ona je samo porasla. Svega toga je bio svjestan i on sam, ali njegova prva reakcija je bila: „*Zelio bih ostati u Đakovu još ovu godinu*“, te time pokazao da još uvijek nije bio spremna odvojiti se od svoje obitelji i krenuti u samostalan život. Međutim, viši rang natjecanja, nova dokazivanja, njegova strast za košarkom, te kvalitetniji uvjeti rada koje realno nije mogao imati u Đakovu, prevagnuli su da se Tomislav ipak već ove godine preseli u Osijek.

Ovdje treba reći što je odgovorio jednom od svojih trenera nakon što je završio osmi razred na pitanje koju će srednju školu upisati: „*Nemam pojma!*“, na što ga je ovaj s čuđenjem pitao: „*Pa, što želiš raditi u životu?*“, a znajući odgovor: „*Biti košarkaš!*“ – samouvjereno je rekao.

Potpisao je 5-ogodišnji ugovor s Dardom, te tako okrenuo novu stranicu u košarci i svom životu. Naravno da mu je na početku bilo teško kao što bi i svakome tko u njegovim godinama počne živjeti sam u potpuno nepoznatoj sredini i još uvijek mu nedostaje sve što je imao u Đakovu, pa zbog toga koristi svaku priliku kako bi došao kući. Ali, to je cijena nekoga tko je odlučio pokušati biti profesionalni sportaš znajući da je za to potrebno puno

rada, odricanja i u konačnici i sreće.

Teško je reći hoće li mlađi Đakovčanin uspjeti, ali zasigurno da je na dobrom putu jer u ovom trenutku standardni je član prve petorka momčadi iz Darde i trenutno je zadovoljan statusom koji tamo ima: „*Sad mi je odlično, a znam da se moram truditi još više da bih ovo održao.*“

Nitko ne može znati koliko visoko može i koliko visoko će otići u košarci za koju će on reći: „*To je moj život, to je moj svijet*“, ali zasigurno ono što je najvažnije je da klinci koji danas treniraju znaju da se može igrati u velikom klubu, postati reprezentativac, osvajati najveća odličja trenirajući u svom gradu u malom kolektivu.

**Rolanda Takač- Lončarić,
prof.**

Svake godine se 10. rujna obilježava Hrvatski olimpijski dan

BAVITE SE ŠPORTOM!

Hrvatski olimpijski odbor svake godine poziva građane da 10. rujna obilježe kao Hrvatski olimpijski dan. Toga dana bismo trebali odjenuti bijelu majicu kojom se simbolizira mir, prijateljstvo i međusobno razumjevanje. U našoj školi se već tradicionalno tog dana organiziraju mnoge sportske aktivnosti. Događaj koji je ove školske godine obilježio Hrvatski olimpijski dan je bila prijateljska košarkaška utakmica između učenika gimnazije i obrtničke škole. Učenici koji su nastupili za gimnaziju su: D. Šušak, D. Pažin, F. Čurić, M. Hanulak, D. Vranješ, I. Franjić, D. Čorić, M. Gadža, M. Patrun, F. Markulinčić, F. Štimac i D. Bešlić, a za našu školu igrali su: M. Dumančić, F. Žeravica, F. Pranjković, S. Vukadin, B. Budimir, D. Alduk i I. Carević.

Iako je ovo bila prijateljska utakmica borbenosti nije nedostajalo, tako da je rezultat bio dosta izjednačen. Ipak je na kraju pobijedila ekipa obrtničke škole s rezultatom 85 : 77. Najuspješniji učenik gimnazije Marko Godžić ubacio je 23 koša, a najuspješniji igrač naše škole je bio Mislav Dumančić s ubaćenih 27 koševa. Mnogi navijači su prisustvovali utakmici i na taj se način uključili u obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana, a ostali su makar proslavili pobjedu.

Cijeli događaj je završio porukom koju promovira i na što nas poziva i Hrvatski olimpijski odbor: „*Hodajte, trčite, krećite se i napravite prvi korak prema zdravom načinu života.*“

Mislav Dumančić 3. Pt

Zajednička slika učenika košarkaša naše škole i gimnazijalaca

ZAKUCAJ SE - bolje ušuti , prestani se sramotiti svojom pričom ili načinom govora.

Sportski događaji koji su obilježili ovu školsku godinu

ZLATNA SREDINA

Rukometna selekcija naše škole

Tijekom svake školske godine u đakovačkim srednjim školama održavaju se natjecanja u raznim sportovima. Otkad postoje te tri škole vjećna su nadmetanja tko je bolji, spretniji, brži... Mijenaju se profesori, prolaze generacije učenika, a ono što sve tri škole spaja je sport. Nekada je bolja ekipa koja presuđuje o pobjedniku, nekada je sreća na nečijoj strani, najčešće su sudci krivi za sve dobro i loše što se odvija na terenu i to tako privlači pozornost mnogih učenika svih triju škola. Ove školske godine su održana tri natjecanja, a Obrtnička škola je, što je jako zanimljivo, u svima zauzela drugo mjesto. Ponekad je bila blizu toga da odnese titulu najboljeg u ovim malim derbijima, a ponekad je sreća poslužila tako da nisu bili baš na posljednjem, trećem mjestu. To vam je otprilike izgledalo ovako:

STOLNI TENIS

22. 11. 2010. je održano natjecanje školskih sportskih društava grada Đakova u stolnom tenisu na kojem su sudjelovale đakovačke srednje škole. Domaćin ovom športskom događaju bila je Strukovna škola Braće Radić. To što su bili domaćini nije im pomoglo da osvoje neke bodove tako da su zauzeli treće mjesto. Drugo mjesto je zauzela naša Obrtnička škola koju su na ovom natjecanju predstavljali Domagoj Gams i Dalibor Panić, a trener im je bio profesor Josip Čengić. U prvom dvoboju su pobijedili EKOST – ekipu Strukovne škole, a u drugom dvoboju su izgubili od MLADOSTI – ekipu đakovačke gimnazije, koja se plasirala na županijsko natjecanje. U svim dvobojima situacija je bila sasvim jasna, jer je svugdje rezultat bio 3 : 0.

Pobjednicima čestitamo, a mi polažemo nade da će sljedeće školske godine biti bolji.

ODBOJKA

Točno mjesec dana kasnije, odnosno 22. 12. 2010. održano je i međuškolsko natjecanje u odbojci. Ovo natjecanje je održano u školskoj dvorani, tako da su svi bili na domaćem terenu. Za našu ekipu zaigrali su učenici: Kristijan Bandalo 2. TM, Matija Kanurić 3. TM, Mislav Dumančić 3. Pt, Sandro Baćani 2. K, Domagoj Gams 2. TM, Deni Jambreković 2. Pt2, Jure Markotić 2. D/G/SL, Stjepan Vukadin 3. TM, Karlo Ditrih 2. TM, Filip Pranković 2. TM, pod vodstvom profesorice Rolande Lončarić - Takač. Ponovno ista priča od jednih smo izgubili, druge smo pobijedili i tako se našli na drugom mjestu. Ovaj puta smo izgubili od Strukovne škole rezultatom 2 : 0 u setovima, a Gimnaziju smo uspjeli dobiti rezultatom 2 : 1. Natjecanje je proteklo u izvrsnom raspoređenju, čemu je i doprinijela rezultatska neizvjesnost. Dečki su zaista dali sve od sebe, ali strukovnjaci su ipak bolje zaigrali, što im moramo priznati.

Krajnji poredak je izgledao ovako:

- Strukovna škola
- Obrtnička škola
- Gimnazija.

Kao što vidite ponovno smo zauzeli 2. mjesto što je u stvari u redu, jer je lijepo biti zlatna sredina.

RUKOMET

U organizaciji Srednje strukovne škole Braće Radića Đakovo održano je i treće sportsko natjecanje između srednjih škola u Đakovu. Ovaj put se natjecanje odvijalo u Nastavno – sportskoj dvorani što je omogućilo

većem broju gledatelja da dođe pogledati utakmice. Bilo je tu navijanja, vikanja i bodrenja, no ništa nije pomoglo našoj školi da se makne s drugog mesta.

Rukometno natjecanje je održano 13. siječnja, slučajno ili namjerno istog dana kada je i započelo svjetsko prvenstvo u rukometu u Švedskoj. Ovo je bila mala đakovačka uvertira za ono što će se odvijati u dalekoj Švedskoj.

Rukometnu ekipu naše škole su činili učenici: M. Kajgo, M. Šimić, Š. Lungl, M. Golubar, M. Kanurić, D. Degmečić, I. Matijević, M. Vrtarić, D. Jambreković, J. Markotić, K. Ditrih, D. Poljičak, I. Ivaković, M. Čengić, M. Jurić, D. Hanulak, a vodila ih je profesorica Rolanda Lončarić - Takač. Srednja strukovna škola je pokazala svoju nadmoć i pobijedila je bez većih problema ostale dvije ekipe, čime je ponosno zauzela prvo mjesto. Za drugo mjesto su se borile naša škola i Gimnazija.

Bila je to zaista neizvjesna borba, što vidimo i po konačnom rezultatu koji izgleda ovako: OBRTNIK – MLADOST 16 : 15. Po neizvjesnosti ove utakmice doista možemo reći da nas uvedi u Svjetsko prvenstvo, jer znamo da i Hrvatska rukometna reprezentacija prečesto igra tako do zadnjeg trena. U našoj ekipi najbolji igraci, onaj koji je postigao najviše pogodaka, je bio Mario Vrtarić 3. F/St sa šest golova, a iza njega su učenici Marko Kajgo 4. Pt1, Šimo Lungl i Domagoj Degmečić svaki s po dva pogotka. Svima skupa čestitamo na borbenosti i srčanosti, dragu nam je da smo pobijedili gimnazijalce, zauzeli drugo mjesto i prije svega uživali u dobroj utakmici.

**Rolanda Lončarić - Takač,
prof.**

Brončana medalja učenika Domagoja Horvata na svjetskom prvenstvu u borilačkoj vještini grappling

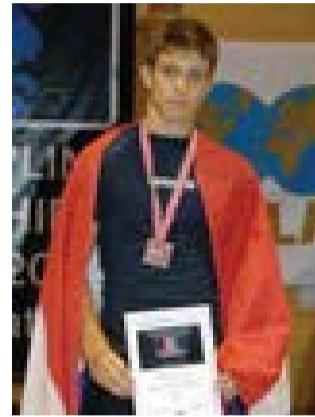
USPJEH ZA USPJEHOM

Sport je u razvoju mlađog čovjeka iznimno važna aktivnost. Rijetko se događa da se naki učenik nije bavio nekim sportom. Nogomet, rukomet, košarka i slični sportovi su vrlo česta pojava u životima naših učenika. Sada dolazimo do onog što je pomalo neobično. Rijetki se bave borilačkim vještina iako je to u novije vrijeme postalo vrlo popularno. Jedan takav učenik, koji se odlučio baviti baš tim sportom je Domagoj Horvat učenik 2. Pt2 razreda koji ne samo da naporno trenira, nego je u tome i vrlo uspješan. Domagoj trenira razlikite borilačke vještine kao što su: brazilski jiu-jitsu, grappling, judo i tajlandski boks. Kakva je razlika među ovim vještinama najbolje znaju oni koji se bave time. Evo što nam je o tome svemu rekao sam Domagoj:

Mala škola borilačkih vještina

Današnji brazilski jiu-jitsu je moderan borilački sport, s točno razrađenim pravilima i sustavom natjecanja, koji omogućava svakome sigurno bavljenje ovom borilačkom vještinom, bez obzira što se tehničke baziraju na opasnim zahvatima gušenja i davljivanja, te "poluga" i "ključeva", odnosno zglobovnih koštaca. Brazilski jiu-jitsu naglašava tehničke borbe na tlu, tako da se prednosti krupnijeg i snažnijeg protivnika, koje dolaze izražaja zbog duljeg dohvata i snažnijih udaraca, ipak mogu neutralizirati ukoliko se borba prenese na tlo.

Grappling je najnoviji borilački sport u kojem su spojene prednosti većine hrvatskih sportova, kao što su: jiu-jitsu, hrvanje, judo, sambo, s ciljem da se protivnik iz stope pozicije što prije sruši/baci dolje i uspostavi nadzor nad njim, te da ga se u konačnici, nekim od zahvata gušenja rukama, nogama ili poluga na nogama i rukama, primora na predaju bez upotrebe udaraca. Grappling je neprocjenjivo važan za borce koji se bore u Ultimate Fightu, ali je isto tako i vrlo primjenjiv u samoobrani.

Domagoj Horvat

Uspješne tri godine

Sve svoje znanje i tehnike na mene prenose treneri: Marija Šola, Davor Počijak, Ivan Šestak, te glavni trener Željko Vuković, kojima od srca moram zahvaliti jer ulažu puno truda i vremena u mene i moje treninge. Treniram već gotovo tri godine. Tijekom tih triju godina sam osvojio brojne medalje i ostvario zapažene rezultate. Gotovo da nema natjecanja na kojem sam sudjelovao, a da nisam osvojio neku medalju. Neki od mojih bitnijih rezultata su: prvak Hrvatske i Mađarske 2010. g. (Kechemet), prvak Hrvatske 2009. g., dva puta sam bio i viceprvak Mađarske. Najvažniji rezultat u mojoj karijeri su dva treća mesta na prvom svjetskom prvenstvu, gdje je nestupilo 14 zemalja sa izrazito utrivenim borcima. Natjecanje je održano u Đakovu od 20. do 22. kolovoza 2010. Na mojoj polici se nalaze još mnoge medalje s raznih turnira. Ipak, moram priznati ona kojom se najviše ponosim, i koja mi je najdraža je upravo ta iz Đakova.

Planovi za budućnost

Nadam se da će i naredne godine biti uspješne kao i prošle, ali ne razmišljam previše o tome. Znam samo da bih se želio nastaviti baviti ovim sportom i napredovati koliko god mogu, iako znam da će mi to biti poprilično naporno. Razmišljam i o tome da upišem kineziolološki fakultet, iako mi se sada to čini kao daleka budućnost.

Domagoj Horvat 2. Pt2

RODA – pogrdni naziv za djevojku dugih nogu, dugonoga djevojka.

Njihov san se ispunio na najljepši način. O sebi nam govori rap grupa Elemental

.....JER POZITIVNIH STVARI IMA.....

Previše slušamo o tome kakva vrsta glazbe je na našim prostorima najzastupljenija i najslušanija, a zatim slijedi komentar da bi se to trebalo promijeniti. Članci gotovo svih novina pišu o takozvanim narodnjacima i kako je to ostalo od bivše države, a nitko ne govori o tome da svatko sam može izabrat. Zatim slijedi ona stara, nama svima poznata, poslovica: O ukusima se ne raspravlja!. Po komentariima hrvatskih glazbenih kritičara uspjevaju oni kojima ne bi trabalo pružiti mjesto na sceni, a oni koji ga zaslužuju ne dobivaju priliku.

Za ljubitelje rap glazbe razgovarali smo s rap grupom Elemental. Ekipa od sedam članova: Mirela Priselac - Remi, Luka Tralić - Shot, Erol Zejnilić, Konrad Lovrenčić - Koni, Ivan Vodopijec - John, Nataša Tonković, Davor Zanoški - Zane. Na sceni su se pojavili prije 10-ak godina. Mladi i pametni ljudi u novoj okolini željni uspjeha na svoj način. Više o svom usponu na sceni govore oni sami:

► Što mislite, koja vas je pjesma najviše proslavila?

Shot: Možda je to najviše učinila "Romantika". Bio je prvi pravi hit na radio stanicama i ljudi su ju stvarno puno vrtjeli po svojim playerima/kompjuterima. Možda su neke druge pjesme kasnije poput Iz dana u dan ili Zašto te imam bile i više svirane na radio stanicama, ali Romantika uvijek ostaje naš prvi pravi hit koji nas je probio.

► Nekoliko riječi o dosadašnjim albumima.

Remi: Prvi album Moj, njegov i njen svijet objavljen je 2000. Nakon njega, 2002. objavili smo Tempo velegrada/ Demiurg, a onda 2004. album Male stvari. 2008. smo izdali album Pod pritiskom, a 2010. izašao je naš najnoviji album Vertigo. Teško je reći koja je pjesma bila najuspješnija – na primjer, za album Pod Pritiskom su svi govorili da je mračan i ne pretjerano komercijalan, a upravo smo za njega dobili Porina! Mislim da tu nema pravila... Mogu ti reći koji su moje najdraže pjesme s naših albuma: s prvog Nije normalno, s drugog Elementalitet, s trećeg Male stvari, s četvrtog Što manje znam i s petog Malena.

► Kako je počela vaša karijera? Slučajno ili ...?

Shot: Svaka karijera zapravo započne slučajno. Radiš nešto što voliš, pa se to, malo po malo, pretvoriti iz povremennog hobija u stalni angažman. Remi i ja smo počeli još u prvoj polovini devedesetih kao MC-iji na zagrebačkoj hip-hop sceni. Onako, obično zezanje. Snimali svašta, svatko za sebe. Sklopili smo se u tu kombinaciju koju smo nazvali Elemental i pod tim imenom krenuli raditi malo aktivnije. I godine tako prošle, došlo još ljudi u bend i eto ga!

► Kako to da ste se odlučili baviti baš ovo vrstom glazbe i što vas to toliko privlači?

Remi: Nismo baš nešto previše birali, više bih rekla da je ona izabrala nas. Shot i ja smo počeli repati jer nam je to najzanimljiviji način izražavanja, pun je izazova i vrlo maštovit. Moraš misao pretočiti u smisleni tekst, naći najbolju rimu, imati dobar flow... Sve je to nešto po čemu je repanje specifično u odnosu na druge glazbene žanrove. Po meni je rap glazba najslobodniji žanr jer MC koji piše tekst ima puno više manevarskog prostora i slobode da se izrazi od tekstopisaca u drugim žanrovima. U rapu 50 % važnosti pripada tekstu, 25 % ide na flow, a tek preostalih 25 % je glazbena podloga. Kod drugih žanrova nije baš tako i upravo ta sloboda i mnoštvo stvari koje se mogu izreći u tekstovima je ono što nas jako privlači ka repu. Naravno, ne smijemo ni zaboraviti ubojiti "beat" koji je jaaako zaslужan za dobru rap pjesmu.

► Svatko kada je dijete ima svoje snove! Je li ovakav život ispunjenje vaših snova?

Shot: Pa nije samo jedan san koji u životu imamo. Puno je snova, a ovo je definitivno bio jedan od njih. I taj se san stvarno ispunio na najljepši način!!!!

► Uživate li u gažama i svemu što one donose?

Remi: Itekako! Zato smo stalno na svirkama, to nam je najbolji način da se povežemo s ljudima koji slušaju našu glazbu i da se upoznamo s njima. Pjesme na CD-u bile bi samo "pusto slovo na papiru" da ih ne sviramo po

cijeloj regiji pred našim fanovima. Nekad zna biti jako naporno stalno putovati, nekoliko puta tjedno pakirati torbe i nositi sve svoje u torbicama, ali kad se sjetiš zašto to radiš i kad osjetiš oduševljenje koje te obuze me kad si na pozornici, sve je lako.

► Postoji li neka anegdotica sa neke svirke?

Shot: Uuuuu anegdota uvijek ima da bi ih se lopatom moglo tovariti! Od epizoda kada netko (nećemo baš sad imenovati) u tri ujutro na autocesti proglaši da bi trebali stati u Gospić u hitnu pomoć jer se baš ne osjeća najbolje, pa preko nekih davanja autograma na ne baš uobičajena mjesta, do par boca nečega koje su se popile na putu do Mostara... Ajme, puno se super stvari dogodilo u ovih nekoliko godina!

► Slabo se za vas čuje u medijima! Zbog čega?

Remi: Mi nismo bend koji u medije izlazi svaki tjeđan sa svojim privatnim pričama, s detaljima iz svojih privatnih života, barem ne u mjeri u kojoj to rade mnoge naše kolege. Mi se obraćamo medijima kad imamo neki novi album, pjesmu, spot ili koncert. Radije brijemo na kvalitetu, negoli na kvantitetu!

► Planirate li neku malu turneju po Hrvatskoj u skoru vrijeme? Možda Đakovo?

Shot: Za nas je turneja stalna. Sviramo praktički svaki vikend. Glupo bi nam bilo to zvati turnejom. Jednostavno putujemo i sviramo i to radimo par puta mješevno. A do Đakova ćemo kad nas netko tamo pozove i organizira nam koncert!

► Vaše mišljenje! Radi čega mladi danas sve više slušaju glazbu naših graničnih susjeda?

Remi: Uh, na to pitanje nema pametnog odgovora. Neka ljudi slušaju što ih vesci, ne mogu im ja suditi o tome što slušaju. Ja mogu samo reći ono što ja mislim o narodnjacima, a to je da su plitki. Ljudi koji ne žele biti jednodimenzionalni i koji muziku ne shvaćaju jednodimenzionalno, sigurno ne slušaju narodnjake. Eto, to je samo moje mišljenje. Možda nisam u pravu, ali eto, takav sam ja dojam stekla.

► Jesam li u pravu kada kažem da najviše pjevate o sruvoj stvarnosti današnjice? Je li to ono o čemu najviše znate ili grijesim?

Shot: Naše su pjesme zapravo kombinacija svega što u nama pokrene neku emociju. Nažalost, ta socijala i politika čine također dio priče. Možda nas zbog toga najviše ljudi primjeti. Ali ne želimo se odrediti da smo samo takav bend. Ima tu svega. Od ljubavi, odnosa među ljudima, glupiranja... Ma, svega ima... Samo nema nacionalnih busanja u prsa i

takvih stvari. To nam je odvratno!

► U jednom intervju na TV-u čula sam kako ste nakon izdavanja jednog od albuma pomicali na odustanje od glazbe. Kako to??

Remi: U biti je situacija bila ovakva – nakon drugog albuma, pomicali sam da odsustanem od "klasičnog" načina bavljenja glazbom, izdavanja albuma itd. i mislila sam si kako je vrijeme da svoj život dovedem u neki red, barem prividno... Bio mi je to dosta težak period jer sam završavala faks, postojali su pritisci da odaberem karijeru kojom će se baviti neko duže vrijeme, a s druge strane, dosta me opsjedala glazba, diskografija i sve to. Razmišljala sam da odustanem od ovih nekih klasičnih načina bavljenja glazbom, radim glazbu samo za sebe i stavljam pjesme na internet, bez dodatnih pritisaka koji dolaze službenim izdanjem albuma. Na sreću, život mi je pokazao da kad se najmanje nadaš, dogode se najbolje stvari. I eto, draga mi je da sam odabrala ovo što sam odabrala!

Ovoj grupi možemo samo poželiti da tako nastave, "ostanu svoji", ne mijenjaju svoja stajališta i još puno godina rada popraćenih uspijehom.

Marija Ivaković 4. Pt2

Mirela Priselac Remi

Foto by Saša Huzjak
Fotografije preuzete sa:
www.elemental.hr

FURATI S NEKIM – zabavljati se s nekim, izlaziti s nekim, družiti se s osobom koja vam se sviđa. **Osim ovog naziva u žargonu** postoje još neki nazivi za istu stvar, pa su to nekakvi žargonski sinonimi: **BITI U ŠEMI** – zabavljati se s nekim, **BITI U RELACIJI** – zabavljati se s nekim.

VICEVI

ZNAKOVI

Polaže Cigo vozački i pita ga instruktor:

-Cigo, kakav je ovo znak?
Kaže Cigo:- Aluminijski.

MUDRACI

Znam da ništa ne znam (Sokrat 470.-399. God pr. kr.)

Ništa ne znam, a de da znam (Ekrem Jevrić 2010.)

RAZLOG

Plače žena na sprovodu. Priđe joj gospodin, izrazi sućut i upita:

-Gospođo što mu je bilo?
Žena reče: -Ubilo ga piće.
Gospodin upita: -Jeli puno pio?
Žena: -Ma lupio ga je kamion Becksa.

FRANCUZ

Kako se zove najviši Francuz?

-Dosežem Plafon!
A najniži? - Nedosežem Lavabo!

PLAVUŠA

Plavuša ulazi u poljoprivrednu apoteku i kaže:

-Molim vas, dajte mi sjeme za ptice.
-Koliko ptica imate? -pita prodavač
-Pa, nemam nijednu, ali hoću da posijem nekoliko.

PERICA

Kaže učiteljica:

-Perice, jučer opet nisi bio u školi!
-Baka mi je bolesna!
-Svaki put kad izostaneš, tebi je baka bolesna. Ne vjerujem u to.
-Jest, učiteljice, i mi sumnjamo da baka glumi.

UTJECAJ

Kaže Mujo Hasi:

-Moj stariji sin potpuno liči na mene.
-To je zbog utjecaja genetskog faktora.
-A, zašto onda mlađi sliči na komšiju?
-E, to ti je zbog utjecaja sredine!

HOROSKOP

Antonia Zegnal 2.K

OVAR 21.03. – 20.04.

LJUBAV: Pomalo ste nesretni jer vam je potrebna ljubav i podrška kakvu ne dobivate od partnera/partnerice. U prijateljskim odnosima također težite dubljim oblicima zajedništva.

ŠKOLA: Promijenite pristup prema školi, jer jedino tako možete napredovati s ocjenama. Nemojte se opirati učenju.

ENERGIJA: Nemojte trpašiti vrijeme i energiju buljeći u računalo! Šteta tako provedenog slobodnog vremena! Vani je uzbuđljivi svijet koji zaslužuje vašu pozornost.

NAJSRETNJI DAN: 15. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 03. 04.

BJK 21.04. – 20.05.

LJUBAV: U ljubavi se prepustite lijepim riječima i partnerovim/partneričnim prijedlozima. Oni će se potruditi da budete zadovoljni vlastitim izborom i da zajedno uživate.

ŠKOLA: Niste svjesni svojih mogućnosti. Uvijek se oslanjate na tuđu pomoć. Pokrenite se i uhvatite se knjige!

ENERGIJA: Napokon možete provesti sve što ste zamislili. Već će vas u travnju preplaviti val super pozitivne energije, uz koji ćete biti na vrhu svijeta. Samo pazite kako surfatim valom da ne biste potonuli prije vremena.

NAJSRETNJI DAN: 01. 04.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 17. 02.

BLJAZARCIJ 21.05. – 21.06.

LJUBAV: U posljednje vrijeme niste zadovoljni svojim ljubavnim životom. Problem je u tome što nikome ne želite otvoriti svoje srce i nikome ne dopuštate da vas bolje upozna. Opustite se!

ŠKOLA: Vi u školi nemate problema. Imate sjajne ocijene, a i aktivno sudjelujete na nastavi. Uživajte jer ste zaslužili sve što ste postigli.

ENERGIJA: Cijele godine ćete biti kao napeta puška i niti u jednom trenutku vam neće nedostajati snage. Iskoristite sve mogućnosti.

NAJSRETNJI DAN: 20. 02.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 17. 03.

RAK 22.06. – 22.07.

LJUBAV: Sredinom travnja će vaš ljubavni život postati vrlo zanimljiv. Komunikacija s dragom osobom je toliko osjećajna i intenzivna da će vas do kraja zabilješnuti romantičkom i srećom.

ŠKOLA: Mnogo toga vas muči krenuši od učenja do neopravdanih sati. Napravite nešto po tome pitanju. Budite više u školi, počnite ispravljati ocijene i sve će biti dobro.

ENERGIJA: Prva tri mjeseca ste čuvali snagu, ali do kraja ožujka, s cvjetanjem prirode i vi ćete lagano početi puniti baterije.

NAJSRETNJI DAN: 18. 04.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 13. 05.

LAV 23.07. – 22.08.

LJUBAV: Ljubavnim životom se ne možete baš pohvaliti, jer vam ništa ne ide od ruke. Želite da je sve kako vi kažete, ali tako nećete nikoga osvojiti. Budite osjećajni i prihvativi tuđe mišljenje.

ŠKOLA: Vi školu ne smatrate ozbiljno, tako da vas ne zanima ništa u vezi učenja. Bili biste najsjretniji da vam je jedini predmet tjelesni, znate i sami da to nije dobro.

ENERGIJA: Pokušajte malo više spavati, vidjet ćete da vam dan više neće biti toliko naporan. Sve ćete probleme riješavati s lakoćom.

NAJSRETNJI DAN: 12. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 11. 05.

DJEVJICA 23.08. – 23.09.

LJUBAV: Trenutno ste u razdoblju kada ste jako sretni i zaljubljeni. Moguće je da ćete ovih dana napisati pjesmu ili pismo dragoj osobi, ali joj to nećete pokazati.

ŠKOLA: Vi mislite da vam škola baš nije potrebna. Imate loše ocijene jer ništa ne učite, a živate samo za vikende i društvo. Naziru se problemi u svakom pogledu.

ENERGIJA: Već od samog početka godine bit ćete puni energije i spremni za akciju. Ali zapamite da drugi ljudi nisu takvi sretnici, pa se oni nekad moraju i odmoriti.

NAJSRETNJI DAN: 11. 04.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 19. 03.

VAGA 24.09. – 23.10.

LJUBAV: Pratit će vas pozitivna razmišljanja i lijepe riječi. Komplimenti koji su vam upućeni uglavnom se odnose na vašu osobnost. Nemojte se previše umislit.

ŠKOLA: Vi mislite da sve zнате, ali kada dođe neki test shvatit ćete da ste na nuli i da je vrijeme da počnete učiti. Zašto čekati negativne ocjene?

ENERGIJA: „Samu da mi ništa ne promakne“ - ta vam se misao neprestano vrti u glavi. Ali bolje pazite da vam se baterija ne potroši i prije polovice godine, jer ćete nakon toga postati mrtvo puhalo.

NAJSRETNJI DAN: 03. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 17. 03.

ŠKORPJOR 24.10. – 22.11.

LJUBAV: Dok ste sami u sobi dobro razmislite što osjećate i što želite. Nema vremena za dvoumljenje, a kada odlučite što želite, krenite u akciju.

ŠKOLA: Vama škola ide kao od šale, pa tako dosta pomažete i prijateljima iz susjednih klupa. Samo tako nastavite.

ENERGIJA: Pokret, pokret i samo pokret. Tako će vam izgledati 2011. Prije ljeta će vas uhvatiti fitness-grozница i višak kilograma će se topiti sam od sebe.

NAJSRETNJI DAN: 28. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 12. 02.

STRJELJAC 23.11. – 21.12.

LJUBAV: U komunikaciji s dragom osobom postat će otvoreniji, puni energije i skloni romantici. Samo ne zaboravite i uživati u novonastaloj situaciji.

ŠKOLA: Osobe koje su oko vas potiču u vama volju za školu, tako da ćete se privatiti knjige i odlučiti popraviti ocjene. U tome ćete i uspijeti, svaka čast!

ENERGIJA: Puni ste energije, uvijek spremni za akciju. Pazite da tu energiju dobro rasporedite na cijelu godinu, jer je godina duga.

NAJSRETNJI DAN: 30. 01.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 23. 04.

JARAC 22.12. – 20.01.

LJUBAV: U ljubavnom životu bi moglo biti primamljivih ponuda. Dobro razmislite što želite. Samci će tragati za novim ljubavima više nego do sada, bilo je i vrijeme da se pokrenete!

ŠKOLA: Imate odlične ocjene, bolje od očekivanog. Tek se sada shvatili da je sve moguće i da vam se trud isplati.

ENERGIJA: Wow!! Kako to uspijivate? S tolikom količinom energije mogli biste stalno biti na nogama. Ipak, usporite malo da vas energija ne bi napustila kada je najviše zatrebate.

NAJSRETNJI DAN: 19. 02.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 25. 02.

VODERJAK 21.01. – 19.02.

LJUBAV: Miljenik ste okoline. Imat ćete puno dobrih prilika. Pokušajte iskoristiti sve prilike. Sve vam ide od ruke, ali pripremite, jer ako ovako nastavite vrlo brzo ćete biti sami.

ŠKOLA: Svi vas tjeraju da popravite ocjene, ali to vam je jako teško jer cijele godine niste učili. Potražite nečiju pomoć.

ENERGIJA: Osjećate se kilavo? Nije ni čudo, jer uopće ne jedete povrće. Čips i čokolada će vam pokvariti liniju i učiniti će vas umornim i neraspoloženim. Prijedite na zdraviju prehranu.

NAJSRETNJI DAN: 05. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 28. 03.

RJBE 20.02. – 30.03.

LJUBAV: Budite hrabri i priđite osobi koja vam se sviđa, jer možda se i vi njoj/njemu sviđate. Sada je vrijeme da napravite prvi korak, sretno!

ŠKOLA: Neke osobe se uzravljaju kada imaju loše ocjene, ali vama to baš ništa ne znači. Skupljate loše ocjene, a da vam to još nije ni došlo do glave. Probudite se!

ENERGIJA: Prvu se polovicu godine zgrijavajte, a kada stigne ljetno ubacit ćete u petu brzinu.

NAJSRETNJI DAN: 11. 03.

NAJBOLJI DAN ZA LJUBAV: 17. 02.

Rumenilo

Ako nisi sigurna gdje bi nanijela rumenilo, onda je najbolje da to učiniš na mjestu gdje bi se prirodno zarumenila, na području ispod jagodica i na vrh jagodica. Uvijek ga je dobro nanositi manje nego više, jer će se viška teško riješiti.

Kristina Kukolj 2. Pt2

